

Gazeta Lipnowska

Organ Powiatowego Związku Komunalnego.

Abonament

wynosi rocznie 10,80 zł, kwartalnie 2,70 zł, miesięcznie 90 gr Z dostawą pocztową zł 2,89 kwart., 97 gr miesięcz.
- Wszystkie urzędy pocztowe przyjmują prenumeratę. -

Ogłoszenia

Ogłoszenia: $\frac{1}{2}$ str.=120 zł. $\frac{1}{4}$ =70 zł. $\frac{1}{8}$ =40 zł. $\frac{1}{16}$ =20 zł.
Częstsze ogłoszenia rabat. — Wszystkie biura reklamowe przyjmują ogłoszenia. Cena egz. pojedyncz. 40 gr.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą przeszkód w zakładzie, strajków lub tp., wydawnictwo nie odpowiada za niedostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania.

№ 23.

Lipno, dnia 6 sierpnia 1929 r.

Rok I

Hodowla w Polsce.

W związku z przeprowadzoną monografią zwierząt domowych w naszym powiecie, chciałem kilka słów określić o hodowli wogóle w Polsce i o potrzebie przeprowadzanej akcji. Niejeden z nas był na Wystawie Powszechnej w Poznaniu i widział wspaniałe okazy wystawione na terenach rolniczych w dziale zwierząt domowych. Były tam wspaniałe konie różnych ras i hodowli, było bydło rogate — okazy wielkomleczności i dużej procentowości tłuszczu, jak również opasowe. Była i trzoda chlewna, mięsna, jak i słoninowa. Były także i owce różnego gatunku. Niejeden u nas podziwiał skąd i jak to wszystko się wzięło, że Polska to wszystko posiada.

Jest to długoletnia praca pojedynczych osób, hodowców, całych zrzeszeń — kółek rolniczych — kółek hodowców, jak również i praca rządu, który popierając hodowlę nadaje jej należyty kierunek w interesie Państwa i rolnictwa.

Porównyując stan hodowli naszego powiatu ze stanem hodowli powiatów sąsiednich, widzimy jak daleko odstaliśmy od nich. Chcąc przystąpić do celowości naszej pracy w sensie hodowli i poprawy całego pogłowia zwierząt domowych w naszym powiecie, musimy wiedzieć z jakim materiałem przystępujemy do tej akcji, aby stopniowo ulepszając reproduktorów, moglibyśmy temsamem ulepszyć i całe pogłowie. Widzimy dziś bydło drobne i niejeden z nas może zauważyć, że to bydło coraz więcej maleje, drobnieje, mniej mleka daje, a o tłuszczu niema mowy — jednym słowem wyradza się. To samo dzieje się i z końmi. Przed wojną konie były rosłe i często były zakupywane do Niemiec. Dziś nasz rolnik pracuje i jeździ w habety małosrole.

To wszystko skłoniło nasz Wydział Powiatowy Sejmiku Lipnowskiego do tego, aby zapoznać się z materiałem jaki mamy i zacząć racjonalną poprawę w hodowli. W tym celu zwrócono się do profesora szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i prezesa związku hodowli bydła w Polsce pana Dr. Jana Rostafińskiego, który nasze spostrzeżenia i zamiary poparł fachowymi wskazówkami i przyszedł nam z pomocą, przysyłając siły fachowe do zbadania obecnego pogłowia zwierząt domowych w powiecie. W tym celu przytaczamy jego zobrażenie obecnego stanu produkcji hodowlanej i jej możliwości eksportowe. W swoim wywiadzie profesor Rostafiński omawia każdy gatunek zwierząt domowych oddzielnie. Zaczyna o koniach

i mówi, że hodowlę konia rząd popiera w interesie rolnictwa i wojska. Pomoc rządu zacieśnia się do czterech typów koni. Ogółem ogierów w 1920 r. było 1208 sztuk, a obecnie ich jest 1448. Więc przyrost wynosi w tym okresie 240 ogierów. Wszystkie ogiery są rozlokowane w 9 państwowych stadninach i depos ogierów. Specyfikacja i przyrost poszczególnych typów ogierów wygląda następująco:

	1920 r.	1929 r.	Przyrost.
1) pełna krew angielsk.	198	201	3
półkrew angielska .	652	793	141
2) araby pełnej krwi .	39	51	12
araby pół krwi lub angl. arab.	164	185	21
3) koń pogrub. ciężki czystej krwi np. Ha- nower, oldenburg .	84	114	30
koń pogrub. ciężki półkrewi	33	55	22
koń ciężki np. belg.	15	25	10
4) koń juczny, typ ho- cuła wzgl. mierzynka polskiego	23	24	1

To znaczy, że niezależnie od istotnego stanu typów koni w Polsce, rząd idzie tylko w tych czterech kierunkach. Ponieważ przed kilku tygodniami uchwalił od r. 1930 przymusową kastrację ogierów, wobec tego do mniej więcej dziesięciu lat mieszanina pogłowia końskiego prawdopodobnie ujednostajni się. Z cyfr powyższych wynika również, że naczelną rolę w nas zajmuje koń angielski pełnej i pół krwi (994 ogiery na 1448.) Wywóz konia wynosił w r. ub. 45801 sztuk. W czem poważny odsetek przedstawia nasz drobny konik, brany do kopalni belgijskich i angielskich. Część koni ciężkich poszła jako remontowe do jednego z mniejszych sąsiednich państw, a także podobno Włochy zainteresowały się naszym koniem artyleryjskim. Drobniejszy eksport skierowany jest na Bałkany. Z wyjątkiem północnowschodnich województw, reszta Polski jest w hodowli zorganizowana przez rejestrację klaczy w księgach stadnych. Należy dążyć do jaknajwiększego eksportu, jednak musimy

mieć na względzie, żeby dzięki planowi hodowlanemu (o którym była mowa) okazał się niepotrzebny import koni remontowych dla naszej armji, który obecnie waha się w granicach od 1—2 tysięcy sztuk rocznie.

Następnie profesor Rostafiński wyjaśnia, że w Polsce są trzy rasy bydła rogatego. Poza dużym pogłowiem niestabilnych mieszkańców, które jednak zwolna dzięki akcji ministerstwa Rolnictwa i organizacji samorządowych przez wstawianie rasowych rozplodników z roku na rok będzie się uszlachetniać. Z wymienionych trzech ras dwie są główne, t.j. nizinna czarno biała i czerwono-polska, trzecia na Pokuciu (Galicja) — Simentalery — stanowi małą gromadkę na ziemiach polskich.

Ilościowy stosunek przedstawia się następująco:

	1921 r.	1927 r.	Przyrost.
1. Nizinne	15047	40716	25714
2. Polskie czerwone	1800	15351	13551
3. Simentalery	293	2872	2579
Przyrost ogólny			41844

Są to cyfry, które nam mówią nie o rzeczywistym pogłowiu tych ras w Polsce (bo jest ich daleko więcej) ale o ilości sztuk zapisanych do ksiąg rodowych w związkach hodowców. Mówi to nam zatem i o celowości pracy związków i o rentowności tej pracy dla hodowców, skoro ilość sztuk rejestrowanych (zatem z pochodzeniem ustalonym) wzrosła przez 7 lat, łącznie o 41844 szt. Drugą organizacją w hodowli bydła są kółka kontroli obór, które mają za zadanie, bez względu na rasę, systematycznie badać wydajność w kilogramach mleka i procent tłuszczu, odpowiednio normując paszę. Średnia mleczność krów kółek kontroli jest

obniżona przez to, że po roku przybywają nowe obory, początkujące, o niskich wydajnościach. Mimo to jednak rezultaty są poważne.

Było w roku 1924 — 12692 szt., jest zaś w r. 1928/29 — 97049 szt., zatem wzrost kontrolowanych wynosi 84357 szt. w 496 kółkach kontroli obór. Wyniki tej pracy wyraża się następującymi cyframi:

	kg. masła	% tłuszcz.	kg. masła
1921/24	2496,2	3,29	94,9
1928/29	2778,8	3,49	111,0
Wzrost	282,6	0,2	19,1

Z powyższych zestawień widzimy, że nie patrząc na tak silny przyrost ilości sztuk, powiększył się jednak % tłuszczu o 0,2 %, również jak i ilość kg. masła o 16,1 ze sztuki kontrolowanej (rocznie), a tych jest 97049 szt. Byków stacyjnych wszystkich trzech ras jest w Polsce 1020 szt.

W sprawie hodowli świń profesor Rostafiński wyjaśnia, że Polska ma w Województwach: pomorskiem i poznańskim, przeważnie uszlachetniony typ świni niemieckiej. Województwo wileńskie, nowogródzkie i wschodnia część białostockiego posiada miejscową — „dżiczą“, „poluchę“ — świnię słoninową. Reszta ziem polskich ma świnię mniej lub więcej silnie uszlachetnioną krwią wlekiej białej świni angielskiej. Dla ustalenia typów, przy pomocy Ministerstwa Rolnictwa, jest czynnych 571 stacyj kopulacyjnych (knurów), a poza tem w prywatnych rękach 336 rejestrowanych, poprawnych chlewni.

Hodowla owiec, nie tylko szlachetnej czesanki (meryno-prekos), ale i naszej owcy krajowej, ma przyszłość rozwojową dzięki stanowisku intendenta M. S. Wojsk., które dla interesu obrony pań-

JAN KOSSAKOWSKI.

Dział Regionalny.

Skępe.

(Ciąg dalszy.)

W 1923 roku Skępe rozpoczęło komasację ziemi; do dnia dzisiejszego zaledwie zdołano ustalić stary stan posiadania czyli wykonano 50% zamierzonych robót.

Komasację utrudnia:

- 1) wielka szachownica;
- 2) brak znajomości granic działek przez wielu ich posiadaczy;
- 3) zagmatwany stan posiadania i brak aktów notarialnych;
- 4) obojętność do komasacji części uczestników scalenia.

Właściciele prawni wielu działek dotychczas nie zgłosili się.

W Skępem jest znaczna ilość nieużytków i wydmy piaszczystych; nieużytki te zostaną podzielone pomiędzy uczestników scalenia. Przyszli właściciele tych piaszków nie będą mogli prowadzić na nich gospodarstwa rolnego, przeto byłoby pożądanem, by osada Skępe zwróciła się do starostwa z prośbą o delegowanie Powiatowego Komisarza Ochrony Lasów, który wskaże metody zalesiania nieużytków

oraz może wyjednać odpowiedni kredyt na zalesienie z funduszy państwowych.

Skępe użyło część dochodów ogólnych na pokrycie świadczeń w naturze, związanych z komasacją, jak, na przykład, wynajęcie trzech mieszkań dla przeprowadzających komasację, obsługę, opał, światło i t. d. Dotychczas na te świadczenia i na opłatę pierwszej raty za prace pomiarowe wydano około dwudziestu tysięcy złotych. Mojem zdaniem, nie popełniono tu błędu; wszak niezamożni skępianie nie mogliby własnymi siłami rozpocząć komasacji.

Handel i przemysł.

Ponieważ praca na roli nie zapewnia bytu skępiem, zmuszeni są oni szukać dla siebie dodatkowego źródła dochodu w handlu.

W Skępem i Wymyślinie istnieje 28 sklepików, 14 rzeźni i masarni, 7 piekarni, 7 zakładów przemysłowych, 3 piwiarnie, 3 restauracje, 11 zakładów rzemieślniczych większych, około 25 mniejszych (bez czeladników), 1 apteka; w budowie młyn parowy. Handel artykułami spożywczymi jest prawie całkowicie w ręku chrześcijan, handel żelazem — żydów. Do pewnego stopnia regulatorem cen artykułów pierwszej potrzeby jest Stowarzyszenie Spółdzielcze „Jedność” z filją w Wymyślinie.

Zbyt duża, jak na małe miasteczko, ilość masarni i piekarni nie zawsze wpływa dodatnio na ceny i jakość wyrobów. —

stwa zmusiło dostawców sukna wojskowego, by narazie aż do wyrównania jakości pogłowia tych owiec, brali 10% ich wełny do mieszanek na towar dla wojska.

Z powyższego wywiadu widzimy, jak dużo mamy jeszcze do zrobienia, aby na przyszłość osiągnąć z naszej hodowli większe zyski i zadowolenie.

Dlatego też weźmy się do pracy, zakładajmy kółka kontroli obór, urządzajmy ośrodki kopulacyjne, jak byków tak i knurów i ogierów. Unieszkodliwiamy niezdatne do rozplodu ogiery i byki, kastrując je, a dojdziemy do pożądanego celu. R-el.

Przepisy o bezpieczeństwie pożarowym Województwa Warszawskiego.

W numerze 6 Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego ukazało się rozporządzenie Wojewody Warszawskiego z dnia 31 maja 1929 r. w sprawie zapobiegania pożarom na terenie Województwa Warszawskiego.

Jest to pierwsze rozporządzenie na terenie Kongresówki, które wypełnia luki w naszym ustawodawstwie administracyjnym i posuwa naprzód sprawę bezpieczeństwa pożarowego w naszym Województwie. Brak takiego rozporządzenia dawał się odczuwać bardzo dotkliwie. Wiedzą o tem ci, którzy biorą czynny udział w pracy Straży Ogniowej. To też niewątpliwie rozporządzenie to normujące tę tak ważną kwestję zarówno dla mieszkańców Województwa, jak i straży pożarnych, społeczeństwo przyjmie z radością.

Ze rozporządzenie, o którym wspomnieliśmy ukazało się najpierw w Województwie Warszawskim przypisać należy zasłudze panu Wojewodzie inż. Stanisławowi Twardo, który jako prezes Głównego Związku Straży Pożarnych gorliwą opieką otacza nasze pożarnictwo, świecąc osobistym udziałem z pracy nad jego rozwojem.

Rozporządzenie o którym mowa, zostało wydane na podstawie art. 108, pkt. 2 i art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracyjnych i obejmują cztery zasadnicze działy: 1. zapobieganie pożarom, 2. obowiązki ludności w razie wybuchu pożaru, 3. organizacja akcji ratowniczej i 4. przepisy końcowe.

Dział I-szy obejmuje te wszystkie przepisy, które należy zachować aby ustrzec siebie i innych od ognia.

Dział II-gi wskazuje ludności obowiązki w razie wybuchu pożaru. Jest to dział bardzo ważny i normuje kilka ważnych spraw, mających pierwszorzędne znaczenie dla straży, a więc dostarczanie koni dla straży, urządzenie dojazdów do wszelkich naturalnych zbiorników wody, jak stawy, sadzawki, jeziora, dostarczenie sprzętu pożarowego przez mieszkańców i t. d.

Ważne znaczenie posiada par. 8 nakładający na wszystkich obywateli obowiązek czynnej pomocy przy pożarze.

Dział III-ci zawiera postanowienie dotyczące środków alarmowych i kierownictwa akcją ratunkową.

Dział IV-ty zawiera postanowienia karne za przekroczenie postanowień rozporządzenia. Z działu tego wynika, że przekroczenie któregokolwiek z postanowień może pociągnąć karę grzywny do 500 zł. lub karze aresztu do 14 dni albo obu tym karom łącznie.

Dla zapoznania z tymi tak ważnymi przepisami w życiu naszym rozporządzenie porządkowe pana Wojewody w sprawie zapobiegania pożarom Starostwo podaje w dziale urzędowym w całości dla zapoznania się z nim zarówno ludności, jak i straży pożarnych.

Kupcy tutejsi sprowadzają towary z Lipna, Włocławka i Sierpca. Brak stacji wyładunkowej w Skępem utrudnia sprowadzanie towarów z większych miast kolejką i odbija się niekorzystnie na ich cenie.

Prócz zarejestrowanych zakładów handlowych i przemysłowych, można tu spotkać wielu handlarzy końmi, bydłem, trzodą chlewną, nabiałem, jajami, pieczywem, warzywem itd. Handel żywym inwentarzem odbywa się w środy po 7. i po 22. każdego miesiąca, handel resztą towarów, głównie w dni targowe w każdą środę.

Handlarze tutejsi większych zakupów nie czynią, z powodu braku gotówki.

Wiele sklepów sprowadza towary na weksle. —

Gospodarka ogólna.

Instytucją prawodawczą w Skępem jest Walne Zgromadzenie tutejszych obywateli. Zebranie zwołuje stróż gminny za pomocą „sznarowania” czyli ustnego ogłoszenia o zebraniu na wszystkich ulicach miasteczka, poprzedzonego grzechotaniem tak zwanej „trajkotki”. Zebrania odbywają się w sali Urzędu Gminnego. W Zgromadzeniu mają prawo brać udział tutejsi obywatele po ukończeniu 24 lat; kobiety rzadko przychodzą na Walne Zgromadzenia. Na zebraniach przewodniczy soltys.

Instytucją wykonawczą było dawniej 4 pełnomocników osady, obecnie — „Rada uczestników scalania”, składająca się z 7 osób, wybranych przez Walne Zebranie — uczestników scalenia; układają oni budżet i przedstawiają Walnemu Zgromadzeniu do zatwierdzenia, gospodarują w ramach budżetu i prowadzą wszystkie ogólne sprawy osady. Skępe posiadało dawniej poważne dochody ogólne. Gospodarka finansowa była prowadzona niedołącznie, część funduszy ogólnych pełnomocnicy rozpożyczyli pomiędzy siebie. Nie będę opowiadał tu szczegółowo o pompie na rynku, dojrzej krówce dla kilku majstrów tutejszych, o budowie nie istniejącej studni przy szkole powszechnej, o zabrukowaniu części rynku przez szewca z cieślą, o zalaniu rur studni artyzyjskiej cementem, gdy pełnomocnicy osady, zrywając ze starym zwyczajem, powołali do budowy nowych pomp, wprawdzie specjalistów, lecz „przybyszów”, firmę Schröter z Wąbrzeźna...

Od dwóch lat gospodarka ogólna jest prowadzona bardziej planowo, dzięki p. Jakóbowi Kobrowskiemu i kilku innym osobom; w tym czasie wybudowano 5 studzien artyzyjskich, sprowadzono 7 lamp naftowo-żarowych, zabrukowano część rynku, obsadzono drzewami „okop” i „drzemkę”, urządzono targowicę, kupiono młockarnię z manieżem na prostą słomę, wialnię, 3 bronie sprężynowe itd.

Z życia miejscowego.

Szczęście w nieszczęściu.

W dniu 26 lipca br. miasteczko Bobrowniki nawiedził dawno już nie notowany groźny pożar. Powstał on w nieruchomości Pieczkowskiego przy ulicy Rynek prawdopodobnie wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem ludzi nietrzeźwych. Wobec gęsto zabudowanego miasteczka przeważnie o budynkach drewnianych pożar mógł doprowadzić bardzo łatwo do całkowitego zniszczenia Bobrownik ale na szczęście dzielna miejscowa straż ogniowa przy pomocy kilkunastu osób cywilnych, którzy nie dla gapia ani krytyki przyszli z pomocą, pożar ten umiejscowiła nie dając się rozszerzyć pomimo oddalenia najbliższych budynków od źródła ognia zaledwie o 8 mtr. Spłonął tylko budynek, w którym pożar się rozpoczął. Straty nieznaczne.

Pożar ten na szczęście niegroźny w swych skutkach dzięki opanowaniu go daje naukę społeczeństwu, że nierzucanie kłód pod nogi, jakie ma miejsce niekiedy z bardzo poważnych miejsc, a pomoc materialna i ofiarna praca można skutecznie bronić od klęski pożaru, zaś dla Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych jest nauką, że dla Straży Pożarnych, w miejscowościach gęsto a źle zabudowanych nie należy szęścić grosza. Twierdzenie, jakie miało miejsce ostatnio w Bobrownikach przedstawiciela tegoż Zakładu, że trzy beczki wystarczą do dwóch sikawek przy pożarze i dlatego Zakład nie jest skłonny przyjść z pomocą, jest z gruntu fałszy-

we, przynoszące szkodę nie tylko straży, społeczeństwu ale i Zakładowi Ubezpieczeń.

A więc szczęście w nieszczęściu, że nie tylko obeszło się bez poważniejszych szkód, ale zwróciło uwagę o konieczność umiejętnej walki z żywiołem. Walka ta może być skuteczna tylko wtedy, gdy będzie należycie wyekwipowana w odpowiedni inwentarz. To też straż bobrownicka postanowiła dążyć za wszelką cenę do zakupienia sikawki motopompy aby skuteczniej i sprawniej walczyć z nieprzyjaznym nam żywiołem.

Zamierzenia straży w Bobrownikach zostaną niewątpliwie należycie zrozumiane i ocenione przez społeczeństwo i odpowiednio poparte. Michalski.

Osobiste.

Z dniem 15 lipca br. Pan Minister Spraw Wewnętrznych awansował Pow. Kom. Policji Państw. w Lipnie Pana Stefana Grabarł,ego z Podkomisarza na Komisarza.

Panu Komisarzowi Grabarłemu z powodu awansu serdecznie gratulujemy.

Z posiedzenia Rady Miejskiej m. Lipna.

W dniu 27 b. m. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej m. Lipna, na którym Pan Burmistrz złożył wyczerpujące sprawozdanie ze stanu gospodarki miejskiej. Na wstępie Pan Burmistrz mówił o robotach Miejskich komunikując Radnym, że przystąpiono do budowy gmachu szkolnego dla drugiej siedmioklasowej szkoły powszechnej, dalej, że dokonano oględzin pierwszego gmachu szkolnego, wykończonego w roku ub. oraz, że w najbliższym czasie rozpoczęte będą roboty przy wewnętrznym urządzeniu stacji biologicznego oczyszczenia ścieków przy gmachach szkolnych.

Budżet osady Skępe za 1928/29 rok przedstawia się tak:

Dochody:

1) pozostałość z I-go kwartału	8 389 zł 38 gr
2) dochód z opłat targowych i rynkowych	4 375 „ 15 „
3) dochód z jezior	6 312 „ 50 „
4) „ z lasów i pastwisk ogólnych	2 617 „ 58 „
5) dochód z targowicy	9 350 „ 40 „

Razem 31 045 „ — „

Wydatki:

1) pensja połowego 632 zł, stróża nocnego 840 zł, kominiarza 385 zł, soltysa 240 zł, poborcy podatkowego 200 zł, przewodniczącego Rady Uczestników Scalania 350 zł, razem	2 647 zł — gr
2) zapomoga na ochronkę	400 „ — „
3) budowa 5 studzien artezyjskich	7 826 „ — „
4) zabrukowanie części rynku	3 795 „ 05 „
5) oświetlenie ulic	2 262 „ 19 „
6) wydatki związane z komasacją	2 722 „ 56 „
7) koszty poboru opłat rynkowych i targowych	511 „ — „
8) wydatki na drogi i mosty	1 125 „ 96 „
9) zapomoga na budowę remizy strażackiej	1 500 „ — „
10) utrzymanie targowicy zwierzęcej	3 932 „ 59 „
11) różne	31 „ 66 „
12) saldo na 1. IV. 1929 r.	4 291 „ — „

Razem 31 045 zł 01 gr

Budżet osadowy na 1929/30 rok przewiduje tylko 9940 zł, łącznie z pozostałością z roku ubiegłego — 14 231 zł dochodu. Dochód zmniejszył się, gdyż: 1) gmina zabrała osadzie dochód z targowicy, 2) dochód z jezior znacznie zmniejszył się. Zdaniem Pełnomocników Uczestników Scalania, jeziora dają mniejszy zysk dlatego, że turbina wodna przy młynie w Zuchowie zniżyła tak dużo wody, że poziom wody w jeziorach skępskich zmniejszył się więcej, niż o 1½ metra; mojem zdaniem przyczyną zmniejszenia się dochodu z jezior prawie do połowy jest gospodarka rabunkowa, prowadzona przez dzierżawcę jezior p. Piętę; wylawia on już kilka lat obok ryb handlowych, zarybek i rozdaje rybakom lub sprzedaje je za bezcen.

Przy szczupłym dochodzie, wynoszącym około 10 000 zł, dalszy rozwój Skępego jest niemożliwy. By odzyskać utracony dochód z targowicy, zabezpieczyć się od niesłusznych zarzutów, jakie spotykają Radę Uczestników Scalania w ciągu dwóch ostatnich lat (po uporządkowaniu gospodarki finansowej) i uniemożliwić powrót do starej, chaotycznej gospodarki — mieszkańcy tutejsi wystąpili do władz z prośbą o wydzielenie miasteczka Skępe z gminy i nadanie praw miejskich, względnie praw gminy wiejskiej o niektórych prawach miejskich.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Ze sprawozdania Pana Burmistrza widać, że roboty przy regulacji ulic posunęły się dość naprzód i że już przystąpiono do układania płyt chodnikowych.

W końcu swego sprawozdania pan Burmistrz zakomunikował, że ochotnicza Straż Pożarna w Karnkowie złożyła na rzecz budowy gmachu szkolnego 2,000 sztuk cegły.

Rada miejska przyjęła sprawozdanie pana Burmistrza do wiadomości i uchwaliła wyrazić straży karnkowskiej gorące podziękowanie za dar złożony, podkreślając jej szlachetny uczynek, wypływający z pobudek wysoce społecznych i godnych najwyższego uznania.

W związku z koniecznością powiększenia kredytu na budowę chodników w mieście Rada Miejska postanowiła podwyższyć kwotę na ten cel o osiem tysięcy złotych.

W końcu swego posiedzenia Rada Miejska dokonała podziału miasteczka Lipna na 5 okręgów opiekuńczych i wybrała na opiekunów społecznych następujące osoby:

- 1) Józefa Poniatowskiego (ulica Staroskopska),
- 2) Lucjana Zielińskiego (ulica 3-go Maja),
- 3) Stefana Sobieckiego (Stary Rynek),
- 4) Karola Witershajma (ulica Nieszawska) i
- 5) p. Najburga (ulica Gdańska).

Próba terroru, czy głupi żart.

W tygodniu ubiegłym dwóch przedstawicieli poważniejszych społeczeństwa żydowskiego, a mianowicie: Klar (o zajęciu nieokreślonym, „Czarna ręka“ obdarzyła go tytułem „Gracz na giełdzie“) oraz p. Ferszt Pinkus (kantor wymiary) otrzymali listy z żądaniem złożenia okupu dwóch tysięcy złotych (2,000 zł.) grożące przeciwnym razie śmiercią na podstawie „Najwyższego wyroku“ stowarzyszenia „Czarnej ręki“. Pieniądze miały być złożone w parku przy tablicy z napisem „Park imienia I-ego Prezydenta Narutowicza,„. Pan Klar po otrzymaniu listu zrobił to, co do niego należało t. j. odniósł list do policji, pan Ferszt natomiast zrobił to co mógł zrobić najgorszego w takich wypadkach t. j. ogłosił o otrzymaniu listu od „Czarnej ręki“, urbi et orbi. Nie też dziwnego, że wystawione czaty niedoprowadziły do ujęcia „dowcipnisi“ z Czarnej ręki“ czarnej dlatego zapewne, że dawno nie myteją.

Nieszczęście skończyło się tylko na strachu, bo pomimo upływu terminu, wyrok nie został wykonany, a panowie Klar i Ferszt cieszą się zdrowiem i dobrym humorem.

Z kraju.

Ciekawa statystyka.

Powszechna Wystawa Krajowa jest najdosadniejszym, obrazowym przeglądem dorobku naszego w każdej dziedzinie życia i niewyczerpanym źródłem wiadomości statystycznych. Plastyczne djagramy, dotyczące wszystkich działów ekspozycyjnych, mówią językiem lakonicznym i ze wszechmiar „przekonywującym, że naród polski w twórczości swej kroczy drogą postępu iście miłowemimi krokami. Najdosadniejszym wykładnikiem tego wielkiego tempa życiowego są dane statystyczne, wynotowane, z pawilonu ministerstwa poczt i telegrafów na P. W. K. Poczta, telegraf

i telefon — to puls społeczny, bijący takim, lub innym tętnem życia zbiorowego.

Dane te mówią same za siebie.

W roku 1919 wewnętrznych rozmów telegraficznych było 12 milionów, w roku 1927 wewnętrznych rozmów telegraficznych było 616 milionów, w roku 1919 krążyło po kraju 6 milionów telegramów, w roku 1927 krążyło po kraju 15 milionów telegramów, w roku 1924 rozmów telefonicznych z zagranicą przeprowadziliśmy 650 tysięcy, w roku 1927 rozmów telefonicznych z zagranicą 3 miliony.

Wewnętrzny obrót paczek w roku 1919 sięgał sumy 2 milj. sztuk, w roku 1927 — 17 milionów.

W związku z kolosalnym wzmożeniem obsługi publiczności ministerstwo poczt i telegrafów pomnożyło liczbę central telegraficznych w Polsce, bo gdy w r. 1919 było ich ledwie 1210, to w r. 1927 już przeszło 4 tysiące.

A już jako pewnego rodzaju curiosum statystyczne zanotować należy liczbę przesłanych przez Polskę telegramów tranzytowych, których w r. 1919 było aż 5, wyraźnie pięć sztuk, a w r. 1927 już 172.987.

Wystawa w Poznaniu oznacza przewrót w historii wystaw.

Znamienna opinia „Volkswachtu“ o P. W. K.

Nacjonalistyczny dziennik niemiecki „Volkswacht“ pisze o Powszechnej Wystawie Krajowej:

„Wystawa jest największą wystawą b. stulecia. Zajmując 650 000 metrów kwadratowych jest jedynie o 1/4 mniejsza pod względem obszaru od Wystawy w Wembley.

Wystawa w Poznaniu oznacza przewrót w historii wystaw.

Na Wystawie tej nie zastosowano dawnych suchych form wystawowych, wszystko podane jest w łatwej i lekkiej formie, dostępnej dla każdego.

Poznań jest stolicą zachodniej Polski i liczy 250 000 mieszkańców. Poznań można zaliczyć do najładniejszych miast Europy zachodniej.

Wszechsłowański Zjazd Pszczelarzy i Wystawa Pszczelnicza na P. W. K.

W połowie sierpnia rb. odbędzie się na terenach P. W. K. (Dział rolniczy, teren E w dużym namiocie — przy arenie) Wszechsłowański Zjazd Pszczelarzy i Wszechsłowańska Wystawa Pszczelnicza.

Podczas zjazdu wystawiać będzie się: pod gołym niebem, a) matki pszczelne w ulikach, b) pnie w grupach po cztery, to znaczy: wystawia się z jednego typu 4 ule, 2 lub 3 z pszczołami i jeden lub dwa puste. Pojedynczych pni z pszczołami nie przyjmuje się. Ule muszą być zaopatrzone w daszki i stragany, w pawilonie, a) miód w plastrach za szkłem i w słoikach, b) przetwory z miodu (wina, pierniki, kosmetyki), c) wosk, d) przetwory z wosku (sztuczna węża), e) ule puste, f) przybory pszczelnicze, g) literatura, pomoce naukowe, choroby pszczół, szkodniki pszczół, wykresy i statystyki, historia pszczelnictwa, h) rośliny uprawne, ogrodowe, dziko rosnące drzewa miododajne.

Gdynią się interesują...

„8-Uhr Abendblatt“, dziennik wrocławski pisze o P. W. K.: „Wielkość Wystawy i jej jednolita architektura wywołuje podziw. Wystawa zor-

ganizowana jest tak dobrze, że każdy zwiedzający ją z łatwością może się orjentować. Na Wystawie znajduje się model portu w Gdyni. Gdynia była przed wojną małą osadą rybacką, obecnie dorasta już do rozmiarów współczesnego dużego miasta portowego“.

„Gdy białe orły dzierżą straż...“

W najbliższych dniach na arenie widowiskowej P. W. K. odbędzie się premiera wspaniałego widowiska plenerowego p. t.: „Gdy białe orły dzierżą straż...“, którego autorem jest autor „Za króla Jana“ — Janusz Stępowski. Widowisko „Gdy białe orły...“ oparte jest na alegorycznym ujęciu faktu przyłączenia Górnego Śląska do Macierzy, przyczem akcja widowiska, głęboko przemyślana, pełna jest efektów. Alegoryczną rolę tego, który w noc pełną czarów i dziwów idzie zdobyć kwiat paproci (Śląsk), pełni Orzeł Biały. W akcję, która rozgrywa się na leśnej puszczy z jeziorem, wprowadzono balet dziwadła, balet zwierząt, balet kwiatów i krasnoludków, balet rusalek. Efektownie przedstawiać się będą gody królewskie, święto Kupały oraz Apoteoza. Scenariusz opracowali: A. Twardyjewicz i A. Makarewicz.

W sprawie biletów na ogień sztuczny.

W ostatnich czasach wydarzyły się duże trudności przy sprzedaży biletów wieczorowych na Powszechną Wystawę Krajową w związku z ogniami sztucznymi, jakie były produkowane na arenie widowiskowej P. W. K. Celem zapobieżenia natłokowi przy kasach postanowił zarząd Powszechniej Wystawy Krajowej uruchomić w najbliższych dniach większą ilość kas sprzedaży bezpośrednio przy terenach zachodnich. Przy kasach tych, jak również przy wszystkich pozostałych kasach wejściowych sprzedawać się będzie w dniu pokazów ogni sztucznych od godz. 18-ej począwszy, bilety w cenie 1,50 zł uprawniające do wstępu na tereny wystawowe, a od godz. 22-ej na arenę a więc na pół godziny przed rozpoczęciem ogni sztucznych. Tem samym upada odrębna opłata, którą trzeba było opłacać w dniu pokazów ogni sztucznych przy wejściu na arenę

Targi hodowlane w halach P. W. K.

Dyrekcja Działu Rolniczego P. W. K., pragnąc jaknajbardziej wykorzystać możliwości, które rozporządza dzięki wszechstronnemu postawieniu rolnictwa na P. W. K., oraz spełniając życzenia szerokich sfer hodowlanych, organizuje w okresie od 18-go do 20 września b. r. Wielkie Targi Hodowlane.

W tej nowej, a z punktu widzenia hodowlanego i gospodarczego bardzo poważnej imprezie, największy niewątpliwie udział przyjmą Zachodnie Ziemie Polskie, aczkolwiek nie jest wykluczony udział innych ziem polskich. Targi te będą dopełnieniem i praktyczną konsekwencją wielkiego tygodnia rolniczego, którego olbrzymie obelanie pozwoliło zorientować się w materiale hodowlanym, jakim obecnie rozporządzamy. Poza to będzie to jeszcze jeden rzeczowy magnes przyciągający gości krajowych i zagranicznych.

Dyrekcja Działu Rolniczego preliminarzu dla inwentarza zarodowego: 160 stoisk dla koni, 170 dla bydła, 135 dla trzody chlewnej oraz szereg stoisk dla owiec. Materiał hodowlany będzie sprzedawany drogą przetargu.

Zgłoszenia inwentarza na powyższe targi przyjmuje Dyrekcja P. W. K. do 15-go sierpnia bież. roku.

Z targami hodowlanymi połączone będą konkursy hipiczne oraz międzynarodowa wycieczka naukowo-rolnicza, organizowana pod auspicjami Dra J. Lutosałwskiego.

Hala dancینگowa na P. W. K.

Zniżka ceny stałej karty wstępu na P. W. K.

Dyrekcja Powszechniej Wystawy Krajowej komunikuje, że od 1-go sierpnia aż do końca września stała karta wstępu na Wystawę kosztuje tylko 25 złotych.

Poznań. Polacy z zagranicy. W wstępie reprezentacyjnym P. W. K. odbyło się uroczyste powitanie przedstawicieli Polaków, przybyłych do Poznania z Warszawy w liczbie 140 osób. Wkraczających na salę powitały dźwięki mazurka Wieniawskiego.

Lublin. Wycieczka z Mżhorodu. Gościła w Lublinie wycieczka koła przyjaciół Polski w Mżhorodzie (Czechosłowacja) w liczbie 11 osób. Na czele wycieczki był prezydent Rusi podkarpackiej dr. Jesh.

Zakopane. Szarotka jest kwiatem tak bardzo pożądanym przez niedoświadczonych turystów, że nie wahają się poświęcić własnego życia dla zdobycia go. Co rok zdarza się kilka nieszczęśliwych wypadków zakończonych kalectwem, a nawet śmiercią.

PAT. donosi z Rzymu: Ojciec święty przyjął na audiencji prywatnej ks. arcybiskupa metropolity Szeptyckiego.

Doradca finansowy p. Dewey wyjechał do Tomaszowa, Radomska i Częstochowy celem zwiedzenia wielkich ośrodków przemysłowych.

Podróż P. Prezydenta Rzplitej. P. Prezydent Rzplitej, w towarzystwie ordynata Potockiego, udał się na polowanie na podjazd na rogacza i zabił piękny okaz, poczem wraz z otoczeniem udał się na zamek łańcucki, gdzie ordynat Potocki wydał na cześć dostojnego gościa obiad.

Ogólnopolski spław wioślarski we Włocławku i Toruniu. Serdeczna gościnność Włocławian. Spław „przybiera” stale na ilości łodzi. Piękna pogoda sprzyja nieustannie spływowi. Niedośladła do skutku owacja w Nieszawie. Postój na

plaży w Ciechocinku. Entuzjastyczne przyjęcie w Toruniu, wspaniała defilada wioślarzy przez miasto do pomnika Kopernika. Wioślarze przedmiotem gorących owacyj w Toruniu.

W Poznaniu odbył się uroczysty akt poświęcenia łodzi całkowicie wykonanej na zlocie harcerskiem przez przemyską drużynę żeglarską. Rodzice chrzestni łodzi, której dano imię „Foka”, pokropili łódź wodą Bałtyku i morza Czarnego. Pierwsza wielka uroczystość drużyn wodnych została zakończona przez 8 zebranych drużyn wodnych, oraz reprezentowanych drużyn lądowych, pieśnią: „Wszystko co nasze, ojczyźnie oddamy”.

82 lotników zagranicznych przybywa do Polski. W związku z międzynarodowym raidem awionetek przybywa do Polski 82 lotników angielskich, francuskich, belgijskich, włoskich, rumuńskich; dwa dni zabawią w Warszawie.

Ministerstwo Robót Publicznych przystąpiło do szczegółowych projektów osuszenia bagien poleskich. Według sporządzonych przez Ministerstwo obliczeń budowa kanałów odwadniających na Polesiu kosztowałaby około 130 milj. zł.

Poznań. Polacy z Westfalji i Nadrenji. O godzinie 10-tej po nabożeństwie w kościele katedralnym, które odprawił biskup Dymmek, oraz po złożeniu hołdu ks. kardynałowi prymasowi Hlondowi, przybyła do westybuli wycieczka Polaków z Westfalji i Nadrenji, będąca w drodze do Częstochowy. Uczestników wycieczki w liczbie 300 osób powitał w bardzo serdecznych słowach dyr. Wachowiak, który jako westfalczyk, wyraził swoją radość z przybycia Związku Polaków, poczem przemawiał proboszcz Oborek, duszpasterz z Westfalji i Nadrenji. Uczestnicy pielgrzymki spędzili cały dzień na zwiedzaniu wystawy.

Ze świata.

Donoszą z Szanghaju, że rosyjskie wojska próbowały w okolicy Błagowieszczeńska przekroczyć rzekę Amur, stanowiącą w tym miejscu granicę, jednakże wojska chińskie rozpoczęły ostry ogień i zmusiły Rosjan do odwrotu.

Praga. Zapadł tu wyrok w procesie przeciwko cyganom mołdawskim, oskarżonym o ludożerstwo. Dwaj główni oskarżeni skazani zostali na bezterminowe więzienie, 10-ciu innych na 3 do 15 lat więzienia.

Moskwa. „Krasnaja Zwiezda“ podaje kilka szczegółów o liczebności armji mandżurskiej i jej stanie. Gazeta oblicza na 300.000 ludzi, 400 karabinów maszynowych, 450 miotaczy bomb, 400 armat i 50 samolotów.

Przybyli do Warszawy dziennikarze czechosłowaccy i polscy delegaci czechosłowacko-polskiego porozumienia prasowego. W godzinach rannych w Sejmie, w lokalu Klubu Sprawozdawców Parlamentarnych odbyła się konferencja porozumienia prasowego. O godz. 2-giej w hotelu „Polonia“ naczelnik wydziału prasowego M. S. Z. p. Chrzanowski podejmował gości śniadaniem.

Chińczycy wypędzili Rosjan z Mandżuli i Pogranicznaja. Szanghaj. Według wiadomości, które tu nadeszły z frontu, zajęte przez wojska sowieckie stacje pograniczne zostały odebrane przez oddziały konnicy chińskiej, która ruchem oskrzydającym zmusiła do natychmiastowej ewakuacji tych punktów. Oddziały rosyjskie wycofały się w zupełnym nieładzie. Konnicy chińskiej udało się zagarnąć część taboru i kilka wozów amunicji.

Burza nad Azją.

Rosja. Czem będzie się żywiła półmilionowa armja sowiecka na Dalekim Wschodzie? Magazyny prowiantowe są całkiem puste.

Konflikt turecko-sowiecki trwa w dalszym ciągu.

Londyn. Według wiadomości z Nankinu Czang-Hsue-Liang, mandzurski wielkorządca donosi, iż wojska sowieckie zaatakowały wojska chińskie. Wojska chińskie zajęły stanowisko obronne. Oddziały wojsk sowieckich są zaopatrzone w gazy trujące i polowe armaty.

Delegacja przemysłowców amerykańskich wyjechała do Leningradu, gdzie zabawi dwa dni, poczem powróci do Moskwy.

Paryż. Stan zdrowia Poincarego jest zadawalniający. Premier obejmie niezwłocznie swe normalne zajęcia.

Berlin. W olbrzymich zakładach produkcji tlenu Tow. Lindego, położonych na przedmieściu Berlina, przy napełnianiu butli acetylenem, nastąpiła wielka eksplozja, która spowodowała straszne skutki. Bezpośrednio po eksplozji wybuchł pożar, który objął w jednej chwili cały gmach. Po głównej eksplozji nastąpił szereg mniejszych wybuchów. Dotychczas niewiadomo, ile ofiar pociągnęła za sobą ta straszna katastrofa.

Na granicy chińsko-sowieckiej sytuacja nadal groźna. W nocy, jaką narodowy rząd Nankinu wystosował do mocarstw zaprzyjaźnionych, zawarte są następujące zarzuty przeciwko Moskwie:

Podczas rewizji w konsulacie sowieckim w Charbinie znaleziono wielką ilość tajnych dokumentów, z pośród których najważniejszymi są, zawierające instrukcje: 1. instrukcja dotycząca zorganizowania band, celem zgładzenia najwybitniejszych osobistości politycznych Nankinu, Mukdenu i innych miast Chin, 2. instrukcja dotycząca zorganizowania tajnej bojówki przeznaczonej głównie do niszczenia kolei wschodnio-chińskiej i 3. plan dotyczący zbolszewizowania Chin i przewlekania grasującej w tym kraju wojny domowej.

Paryż. Na jednym z przedmieść paryskich policja zaskoczyła potajemne zebranie członków bojówki komunistycznej, odbywających naradę w sprawie zorganizowania manifestacji w dniu 1 sierpnia. Aresztowano 110 osób, biorących udział w zebraniu i znaleziono przy nich liczne kompromitujące dokumenty.

◆ HUMOR I SATYRA ◆

U wróżbiarki.

„Pomiędzy znajomymi pani widzę mężczyznę bardzo przystojnego.

Czarne...

„Nie on jest blondynem!”

„Niechże mi pani pozwoli skończyć: Czarne jest jego ubranie wieczorowe, a jasne są jego włosy”.

„Tits-Bits”.

Przekupka.

— A czy te jaja są aby świeże?

— Co? Świeże? Mój chłopcze, przekonaj się pierw, czy one wogóle już ostygły!

W szkole.

— Co to jest monolog?

— Monolog to jest np. kiedy ojciec rozmawia z matką.

— Nie, to się nazywa dialog.

— Przecież dialog jest wtenczas, gdy dwoje mówi.

„Caspers Weekly”.

Dzisiejsi młodzi ludzie.
(najważniejsze części składowe).

Miał rację.

Tadzio wstał z łóżka bardzo późno. Ojciec, chcąc go pobudzić do wcześniejszego wstawania, przemówił do niego w takie słowa:

— Dziecko moje, nie szanujesz czasu, nie umiesz ocenić pilności. Jeden człowiek pilny wstał bardzo rano i znalazł na drodze worek z pieniędzmi.

— Tatusiu — zawołał Tadzio — przecież ten, co zgubił pieniądze wstał jeszcze wcześniej.

Zna się na blagierach.

On: Następne lato spędzę w Nicei.

Ona: Ja też będę w Otłocynie.

Przyjemność letnia.

„Weź sobie przykład, ty nie-
dołęgo, który nie umiesz nawet
zreparować natrysku w naszej
łazience!“ („Rire“)

Rostropne dziecko.

— Dlaczego zawsze nie jesteś grzecznym Jureczku?
— Bo gdybym zawsze był greczny, mamusiu, tobyś się nie mogła cieszyć kiedy czasami jestem greczny. „The Passing Show“.

Zrozumiała.

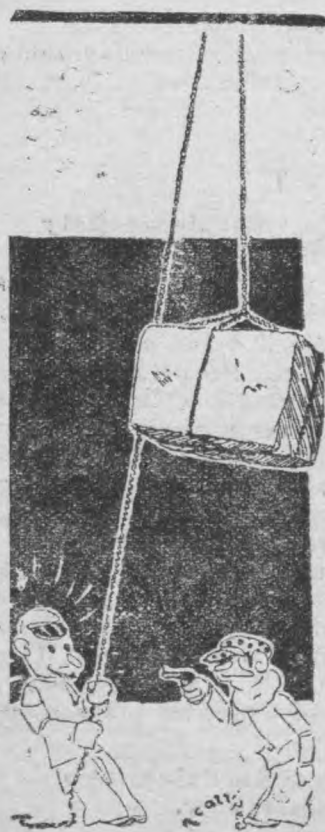
— Czy wyszłaby pani za człowieka głupiego dla majątku?
— Naprawdę nie wiem co odpowiedzieć . . .
Oświadczyły pańskie tak mnie zaskoczyły . .

Powód.

— Dlaczego pan tak nie lubi sympatycznego pana Adama?
— Sympatycznego?! Ten człowiek mnie unieszczęśliwił!
— Jakto?
— Tak, panie, on był pierwszym narzeczoną mej żony!

Sportsmentka.

— Tennis, to moja ostatnia stawka. Jeśli na ten haczyk go nie chwycę — uczę się gotować!

„Ręce do góry!“

Jak Niemcy wyobrażają sobie Pan-Europę?

@ DZIAŁ URZĘDOWY @

Poz. 112.

Protokół.

siódmego z kolei posiedzenia II Sejmiku Powiatowego, odbytego dnia 19 czerwca 1929 roku na sali posiedzeń Rady Miejskiej Magistratu m. Lipna.

Obecni członkowie:

Pan Starosta Wacław Krzyżanowski — jako przewodniczący.

PP.:

1. Buller Franciszek z Bobrownik gm. Bobrowniki
2. Skonieczny Jan z Trzcianki gm. Chalin,
3. Marcinkowski Jakób z Mokwówka gm. Chalin,
4. Ostrowicki Jan z Piaseczna gm. Czarne,
5. Bromirski Jan z Bentlewa gm. Czarne,
6. Rzepecki Jan z Czernikowa gm. Czernikowo,
7. Serocki Jan z Czernikowa gm. Czernikowo,
8. Konczalski Władysław z Łążyna gm. Dobrzejewice,
9. Grzyśkiewicz Władysław z Trzebiegoszczy gm. Jastrzębie,
10. Pomirski Eugenjusz z Chlebowa gm. Jastrzębie,
11. Grzywiński Władysław z rum. Kikół gm. Kikół,
12. Zagrabski Stanisław z Sumina gm. Kikół,
13. Wasicki Antoni z Ostrowitego gm. Kłokock,
14. Roloff Ludwik ze Szczepanek gm. Kłokock,
15. Michałkiewicz Stanisław ze Świętosławia gm. Mazowsze,
16. Koziołowski Stanisław z Działynia gm. Mazowsze,
17. Witkowski Antoni z Miliszew gm. Nowogród,
18. Ziółkowski Stanisław z Macikowa gm. Nowogród,
19. Jabłoński Feliks z Nowej-wsi gm. Oleszno,
20. Michalski Stanisław z rum. Nasiegniewo gm. Oleszno,
21. Wiśniewski Leon z Ossówki gm. Ossówka,
22. Ott Adolf z Wawrzonkowa gm. Ossówka,
23. Falkowski Józef z Ligowa gm. Ligowo,
24. Badaczewski Bolesław z Osieka gm. Ligowo,
25. Wyckie Władysław z Czermna gm. Skępe,
26. Daze Edward z Skępego gm. Skępe.
27. Celmer Stanisław z Łochocina gm. Szpetal,
28. Ziemniewicz Franciszek z Chełmicy gm. Szpetal,
29. Kowalski Jan z Jasienia gm. Tłuchowo,
30. Ks. Borkowski Wincenty z Tłuchowa gm. Tłuchowo,
31. Brązert Kazimierz z Lipna,
32. Uzarowicz Zygmunt z Lipna,
33. Wiśniewski Bronisław z Dobrzynia n/W.,
34. Rybiński Radosław z Dobrzynia n/W.
35. Różycki Kazimierz z Jastrzębia gm. Jastrzębie.

Nieobecni członkowie usprawiedliwieni:

1. p. Modrzejewski Wacław z Gnojna gm. Bobrowniki,
2. p. Bejger Władysław z Małszyc gm. Dobrzejewice,
3. p. Gruszczyński Teofil z Lipna.

W charakterze referentów i sprawozdawców:

1. P. Kawczyński Feliks — zastępca Starosty,
2. p. Inżynier Zygmunt Kiżniewski — Kierownik Oddziału Drogowego.

3. p. Dr. Eugenjusz Górnicki — lekarz powiatowy
4. p. Jan Idzikowski — Inspektor samorządu,
5. p. Zygmunt Byszewski — Sekretarz Sejmiku,
6. p. Roman Gumiński — Kierownik Oddziału Kasowego,
7. p. Inżynier Tadeusz Sikorski — Inspektor Wojewódzki Hodowli.

Porządek dzienny:

1. a) Zagajenie zebrania i ustalenie listy obecności,
b) Ustalenie porządku dziennego i nagłych wniosków,
c) Sprawozdanie z działalności Wydziału Powiatowego i Komisji,
d) Protokół Sejmiku z dnia 1 marca 1929 r.,
2. Sprawozdanie z wykonania budżetu Sejmiku za 1928/29 r.
a) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej,
3. Budżet Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego na 1929/30 zatwierdzony przez p. Wojewodę,
4. Sprawa remontu przytułku dla starców w Lubiczu,
5. Sprawa przebudowy nieruchomości przy kolejce na Szpital powszechny,
6. Pożyczka ze Skarbu Państwa na budowę szkół,
7. Międzykomunalny Związek Elektryfikacyjny — wniosek o zatwierdzenie statutu,
8. Bank Gospodarstwa Krajowego — o zakup udziału,
9. Gimnazjum Państwowe w Lipnie — ustalenie wysokości subwencji przyznanej przez Sejmik w 1920 r.
10. Wybory:
a) do Rady Szkolnej,
b) do Komisji Drogowej,
c) do Kuratorium nad stacją Doświadczalną w Głodowie,
11. Nagłe wnioski,
12. Wolne wnioski.

PUNKT 1.

a) Zagajenie zebrania i ustalenie listy obecności.

O godzinie 12 m. 15 w południe Przewodniczący p. Starosta Wacław Krzyżanowski zagaił siódme z kolei posiedzenie II Sejmiku Powiatowego i ustalił listę obecności. Po ustaleniu tejże okazało się, że na ogólną liczbę 38 członków Sejmiku bierze udział w posiedzeniu 35-ciu członków t. zn. że posiedzenie dzisiejsze posiada komplet decydujący we wszystkich sprawach, nie wyłączając tych, które wymagają kwalifikowanej większości. Następnie zawiadomił zebranych, że na dzisiejszym zebraniu bierze udział dwóch nowych członków, a mianowicie: p. Władysław Konczalski z gm. Dobrzejewice, wybrany na miejsce p. St. Bazańskiego i ksiądz proboszcz Wincenty Borkowski z gm. Tłuchowo, wybrany w miejsce p. W. Lewandowskiego, Sejmik powyższych członków powitał przez powstanie.

b) Akceptacja porządku dziennego i nagłych wniosków.

Przed rozpatrzeniem porządku dziennego zgłoszone zostały następujące wnioski:

1. w sprawie zabezpieczenia brzegów Wisły,
2. w sprawie przyłączenia wsi Koziróg-Leśny do gm. Tłuchowo,
3. w sprawie wycięcia Borku,
4. w sprawie wyboru delegata do Komisji poborowej,
5. w sprawie kaplicy w przytułku w Lubiczu.

W czasie dyskusji nad nagłością powyższych wniosków Sejmik uznał wnioski 1-4 za nagłe, odnośnie zaś wniosku 5 wyjaśniono, że sprawa ta powiedziana jest w punkcie 4 porządku dziennego. Po uzupełnieniu porządku dziennego wnioskami 1-4. Sejmik pozostały porządek dzienny bez zmian zaakceptował w redakcji na wstępie protokołu zamieszczonej.

c) Protokół Sejmiku z dnia 1 marca 1929 r.

Wyjaśniono, że protokół Sejmiku z dnia 1 III. 1929 r. wydrukowany został w „Gazecie Lipnowskiej“ Nr. 6 z dnia 6. IV. 1929 r. przesłanej każdemu z członków Sejmiku. Wobec powyższego p. Przewodniczący się zapytuje, czy kto ze zebranych żąda jego odczytania względnie sprostowania lub uzupełnienia. Ponieważ nikt z obecnych nie zabiera głosu w sprawie protokołu p. Przewodniczący stwierdza, że protokół Sejmiku z dnia 1 marca 1929 r. został jednomyślnie zaakceptowany.

d) Sprawozdanie z działalności Wydziału Powiatowego i Komisji.

Podane zebraniem sprawozdanie z działalności Wydziału Powiatowego i Komisji od czasu ostatniego posiedzenia Sejmiku z dnia 1 marca 1929 r. Sejmik przyjął do wiadomości.

Następnie p. Przewodniczący poruszył sprawę wycieczki Sejmiku na powszechną Wystawę Krajową w Poznaniu i w szerszym referacie wyjaśnił znaczenie jakie wystawa posiada dla Polski. Dlatego każdy polak powinien uważać sobie za obowiązek zwiedzić Wystawę w Poznaniu, aby zapoznać się z zasobnością Polski oraz jej wytwórczością. W końcu szczegółowo wyjaśnił poszczególne działy wystawy i wreszcie wezwał członków Sejmiku do licznego zapisania się na wycieczkę, zaznaczając, że zapisy przyjmowane będą w czasie przerwy obiadowej względnie po ukończonym zebraniu, przyczem podkreślił, że koszt wynosi na osobę 65 zł z czego 25 zł pokryje sejmik, pozostałe zaś 40 zł uczestnik wycieczki.

W końcu obecny na zebraniu p. Inżynier Tadeusz Sikorski — wojewódzki inspektor hodowli wygłosił dłuższy referat w sprawach hodowli bydła w powiecie wyjaśniając, że w powiecie lipnowskim przewiduje się w gminie Skępe i Ligowo zaprowadzenie bydła rasy czerwono-polskiej, w pozostałych zaś gminach rasę nizinną. Z uwagi na racjonalny rozwój hodowli koncentracja buhaji zarodowych zakupionych przez Sejmik oraz założenia kół kontroli obór jest konieczne, przyczem proponuje, aby Sejmik z kredytu przeznaczonego na zakup inwentarza przeznaczył zł 2000 na założenie koła kontroli obór w Kikole. Należy zwrócić uwagę na licencję buhajów i sprawę tą jako bardzo ważną dla hodowli, na podstawie istniejącej ustawy w czasie najbliższym zapoczątkować.

PUNKT 2.

Sprawozdanie z wykonania budżetu Sejmiku za 1928/29 r.

Po odczytaniu protokołu Komisji Rewizyjnej z dnia 18 VI. 1929 r. p. Rybiński przewodniczący Komisji — wyjaśnia w dłuższym przemówieniu

przebieg przeprowadzonej rewizji i zaznacza, że komisja znalazła zarówno kasę jak i ksiązkowość w należyтым porządku. Rewizja stwierdziła, że gospodarka Wydziału Powiatowego dokonana została w ramach zakreślonych budżetem na 1928/29. Wszystkie zamierzenia i wydatki mają swoje uzasadnienie i są należycie udokumentowane. Działalność komisji nie została jeszcze definitywnie ukończoną, ponieważ należy jeszcze przeprowadzić lustrację prowadzonych robót inwestycyjnych oraz zbadać przetargi oraz ceny materiałów od grudnia zeszłego roku. Następnie wyjaśnić i uzasadnić niektóre kredyty budżetu 1928/29 r., które z konieczności musiały być przekroczone.

W dalszym ciągu p. Przewodniczący przedstawia zebraniem sprawozdanie z wykonania budżetu za 1928/29, wyjaśniając poszczególne pozycje.

Po rozpatrzeniu tegoż sprawozdania Sejmik po krótkiej dyskusji na wniosek Komisji Rewizyjnej jednomyślnie uchwalił:

Uchwała Nr. 101.

„Lipnowski Powiatowy Sejmik postanawia zaakceptować sprawozdanie z wykonania budżetu Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego za 1928/29 r., uznając dokonane przez Wydział Powiatowy przekroczenia kredytów a mianowicie:

a) na wydatki kancelaryjne 1098 złotych i na zakup ksiąg o 178 zł 83 gr, które spowodowane były z powodu zwiększonych inwestycji,

b) na diety i koszty podróży członkom Sejmiku, Wydziału i Komisji — 3.189 zł 96 gr, wskutek podniesienia przez Sejmik diet członkom Sejmiku Wydziału oraz zwiększonej działalności Komisji Sejmikowych,

c) na spłatę długów — 15800 zł 64 gr z powodu wcześniejszego przyznania pożyczki,

d) na utrzymanie i budowę dróg samorządowych 5.231 zł 78 gr ze względu na konieczność usunięcia zasp śnieżnych, za słuszne i dostateczne uzasadnione“.

Nadto Sejmik postanawia udzielić Wydziałowi Powiatowemu absolutorjum za jego działalność w okresie budżetowym 1928/29 roku oraz wyraża temuż Wydziałowi Powiatowemu podziękowanie za jego pracę gospodarczą w tym okresie.

PUNKT 3.

Budżet Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego na 1929/30 zatwierdzony przez p. Wojewodę.

Podano do wiadomości, że budżet Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego na okres 1929/30 zatwierdzony został reskryptem p. Wojewody z dnia 10. V. 1929 r. L. SF. I-1c-9 z pewnemi jednak zastrzeżeniami względnie uzupełnieniami.

Po odczytaniu tegoż pisma oraz szczegółowym rozpatrzeniu poszczególnych pozycji budżetu Sejmiku na 1929/30 uchwalonego dnia 1-go marca 1929 r., Sejmik jednomyślnie ustalił budżet Sejmiku ostatecznie następująco:

Wydatki zwyczajne.

Dział I — Administracja ogólna.

Wydatki osobowe:

Zmieniono następująco:

- par. 1. poz. a. dodatek dla Przewodniczącego Wydziału Powiatowego i urzędowego zastępcy na czas nieurzędowania pana Starosty —

zmniejszono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. P. F. I-lc-9 na zł 7446.19.

- par. 1. poz. a. pobory personelu biurowego zmniejszono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9 na zł 47017.96.
- par. 1. poz. g. Remuneracje dla pracowników biura zmniejszono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9 na zł 7057.98,
- pozostałe pozycje i paragrafy pozostawiono bez zmian, ustalając dział I definitywnie na sumę zł 115401.26.

Dział II — Majątek komunalny.

- par. 5. Urządzenie wewnętrzne domu Sejmikowego zł 30000 wyeliminowano do działu II wydatków nadzwyczajnych ustalając definitywnie sumę ogólną działu II na zł 5800.

Dział IV — Spłata długów.

Uzupełniono:

- par. 6. na spłatę rat amortyzacyjnych za gimnazjum w lipnie zł 700, ustalając definitywnie dział IV na sumę zł 116590.16.

Dział VI — Oświata.

Zmniejszone:

- par. 11. poz. g. Zasiłek na polskie uloty w Niemczech — zł 500 — przenosząc do działu XIII.
- par. 12. poz. b. spłata rat amortyzacyjnych za gimnazjum w Lipnie zł 700 przenosząc do działu IV — sumę działu VI ustalono definitywnie na zł 16405.26.

Dział VII — Kultura i sztuka.

Zwiększono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9.

- par. 17. Na konserwacje obiektów zabytkowych zł 500. — ustalając definitywnie sumę działu na zł 1600.

Dział VIII — Zdrowie publiczne.

Zwiększono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9.

- par. 22. Dopłata do utrzymania szpitala skórno-wenerycznych w Płocku zł 3300, ustalając definitywnie sumę działu VIII na zł 107829.88.

Dział X — Popieranie rolnictwa.

- par. 28. poz. 7. Zasiłki organizacjom rolniczym zmniejszono na 20000 zł.

- par. 28. poz. g. na prowadzenie konkursów młodzieży wiejskich uzupełniono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9 sumę zł 2500.

- par. 28. poz. h. na walkę z szkodnikami roślin, uzupełniono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9 sumę zł 2700.

- par. 29. poz. b. szczepienia ochronne trzody chlewnej zmniejszono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9 do sumy zł 2579.02 — wstawiając pozostałość do

- par. 29. poz. c. na urządzenie orzychodni dla zwierząt zł 2750.

Dział X ustalono definitywnie na sumę zł 127015.94.

Dział XIII — Wydatki nieprzewidziane.

Podwyższono w myśl pisma p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I. SF. I-lc-9 w

- par. 41 na wycieczkę na Powszechną Wystawę Krajową w Poznaniu do sumy zł 6500, ustalając dział XIII na sumę zł 22740.91.

Dochody zwyczajne.

Dział I — Majątek komunalny.

- Uzupełniono przez przeniesienie z działu II. par. 6 Dochód z domu Sejmikowego zł 8300,— ustalając definitywnie sumę działu I na zł 13490.

Dział III. — Subwencje i dotacje.

Uzupełniono w myśl polecenia p. Wojewody z dnia 10 V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9.

- par. 8. Ze Skarbu Państwa na Stację Opieki nad Matką i Dzieckiem zł 1500,— ustalając definitywnie sumę działu III na sumę zł 7900,—

Dział VI. — Opłaty za korzystanie z urządzeń i zakładów dobra publicznego.

W tym dziale przeprowadzono następujące zmiany:

- par. 14. Za leczenie w szpitalu powiatowym obniżono według zmniejszonych opłat na zł 49 850
- par. 16. Zwrot za szczepienie ochronne zwierząt zmniejszono w myśl pisma p. Wojewody z dn. 10. V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9 do zł 1500,—
- par. 17. zwrot za leczenia w ambulatorjum w myśl pisma p. Wojewody z dn. 10. V. 1929 r. za L. SP. I. lc. 9. uzupełniono sumą zł. 1500,—
- par. 19. Opłaty za korzystanie z biura budowlano-pomiarowego zł. 500,— ustalając definitywnie sumę działu VI. na zł 85 350,—

Dział VII. — Dopłaty.

Podwyższono w myśl pisma p. Wojewody z dn. 10. V. 1929 r. za L. SF. I-lc-9.

- par. 20. Dopłaty na utrzymanie dróg zł 15 000,— ustalając sumę działu na zł . . . 15 000,—

Dział X. — Podatki samoistne.

Zmniejszono:

- par. 28. 1% od umów o przeniesienie prawa własności nieruchomości do zł. 58 200,— ustalając definitywnie sumę działu X. na zł. 148 988,—

Dział XI. — Różne.

Zmniejszono:

- par. 32. Nieprzewidziane do zł 47,43. ustalając sumę działu XI. na zł . . . 1 047,43

Po rozpatrzeniu określonych zmian w budżecie Sejmiku na 1929/30 r. Sejmik jednomyślnie uchwalił:

Uchwała Nr. 102.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy ustala w myśl uchwały Nr. 85. z dn. 1. III. 1929 r. oraz zmian powyżej wyszczególnionych budżet Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego na okres od dn. 1. IV. 1929 r. do dn. 31. III 1930 r. w formie ostatecznej na ogólną sumę złotych 1 488 743,43 (wyraźnie milion czterysta ośmdziesiąt ośm tysięcy siedemset czterdzieści trzy złote 43 grosze), w tym wydatki zwyczajne zł 756 075,43 (wyraźnie siedemset pięćdziesiąt sześć tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych 43 gr), nadzwyczajne 732 668,— (wyraźnie siedemset trzydzieści dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt osiem złotych); dochody zwyczajne zł 765 675,43 (wyraźnie siedemset sześćdziesiąt pięć tysięcy sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 43 grosze), dochody nadzwyczajne zł 723 068,— (wyraźnie siedemset dwadzieścia trzy tysiące sześćdziesiąt ośm złotych).

Po ustaleniu budżetu na 1929/30 r. w formie ostatecznej p. Przewodniczący wyjaśnił, że w związku z tem należy podjąć szereg uchwał koniecznych, a mianowicie: 1. w sprawie wyjaśnienia pozycji dodatkowego wynagrodzenia p. Przewodniczącego, 2. w sprawie opłat szpitalnych, 3. w sprawie opłat drogowych.

Sejmik po krótkiej dyskusji jednomyślnie ad punkt 1 ustala:

Uchwała Nr. 103.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy stwierdza, iż w dziale I. par. 1. poz. a. budżetu Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego na 1929/30 r. w sumie 7446,19 mieści się również 50% dodatku do pobieranego w myśl art. 22. Rozporządzenia p. Prezydenta R. P. z d. 30. XII. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. N. 118 poz. 1073) wynagrodzenia normalnego, a to stosownie do okólnika p. Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13. VI, 1928 r. za L. P. F. 1101/pp/27 oraz podkreślając, iż roboty inwestycyjne w zakresie budowy dróg, gmachów szkolnych gmachu Sejmiku oraz budynków sanitarnych prowadzone są sposobem gospodarczym pod osobistym kierownictwem Przewodniczącego Wydziału Powiatowego p. Starosty Waclawa Krzyżanowskiego, stwierdza, że ogrom pracy w tych sprawach jest bezwzględna podstawą do przyznania mu tegoż dodatku do pobieranego wynagrodzenia“.

Uchwała Nr. 104.

Sejmik jednomyślnie uchwała:

„Lipnowski Sejmik Powiatowy, anulując swoją uchwałę z dn. 1 III. 1929 r. Nr. 87, postanawia zgodnie z art. 27 Ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 94 poz. 747) pobierać opłaty z urzędów i zakładów dobra publicznego

1. za leczenie w szpitalu powiatowym dziennie:
 - a. za leczenie chorych ogólnych — 6 zł
 - b. „ „ „ zakaźnych — 3 zł
 - c. „ „ „ na oddziale położniczym — 10 zł
 - d. zwrot kosztu pogrzebu — 25 zł za jednego zmarłego
 - e. zwrot kosztów opieki położniczej 25 zł za jedną położnicę
2. Zwrot kosztów utrzymania w przytułkach w Lubiczu i Dobrzyniu n/W.
 - a. za jednego pensjonarza dziennie 1,20 zł
 Jednocześnie Sejmik upoważnia Wydział Pow. do czynienia ulg w razie stwierdzonej potrzeby.“

Uchwała Nr. 105.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy postanawia uchwalony dnia 1. III. 1929 r. uchwała Nr. 88, statut o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych zmienić w art. 1 i 2 nadając im następujące brzmienie:

Art. 1.

Łączną sumę przewidzianą w budżecie na 1929/30 r. w kwocie 493 360 zł pomniejszono o kwotę 15000 zł osiągnięte z dodatkowych opłat [art. 2. statutu) podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich.

1. 100% zasadniczego państwowego podatku gruntowego, względnie samoistnego podatku komunalnego od gruntów państwowych.
2. 15% państwowego podatku przemysłowego, uiszczanego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

3. 50% państwowego podatku od nieruchomości.

4. 100% samoistnego podatku od gruntów państwowych.

Ogółem opłaty wynoszą 478 360 zł.

Art. 2.

Niezależnie od opłaty, przewidzianej w par. 1. statutu obowiązani są uiszczyć używający nadmiernie drogi, lub ci, którym drogi przynoszą szczególne korzyści (fabryki, młyny i inne przedsiębiorstwa) — dopłatę w łącznej sumie 15000 zł (piętnaście tysięcy złotych).

W dalszym ciągu omówiono sprawę dodatkowych kredytów na 1929/30 r., które powstały w ostatnim czasie i nie mogły być uwzględnione w zasadniczym budżecie. Jednakże z uwagi na konieczność tych wydatków jeszcze w bieżącym okresie budżetowym z tem, że będą uwzględnione w budżecie dodatkowym na 1929/30 r. Sejmik powinien już obecnie udzielić upewnomożenia Wydziałowi Powiatowemu w tym kierunku. Następnie wyjaśniono poszczególne wydatki, któreby obciążły budżet dodatkowy, a mianowicie:

1. na przebudowę nabytej nieruchomości na szpital.
2. na przeprowadzenie monografii bydła w powiecie.
3. na etat ogrodnika.
4. dla T-wa Ochrony Kobiet.

Po wyjaśnieniu sprawy przebudowy nieruchomości nabytej przy kolejce na szpital powszechny, Sejmik po krótkiej dyskusji wypowiadając się w tym kierunku, że sprawę przebudowy należy odłożyć, a tylko przewidzieć pewną kwotę na utrzymanie tegoż gmachu jednomyślnie uchwalili:

Uchwała Nr. 106

„Lipnowski Sejmik Powiatowy przeznacza sumę zł 8000.— (wyraźnie ośm tysięcy złotych z pozostałości budżetowych 1928/9 r. na roboty związane z utrzymaniem nabytej przy kolejce nieruchomości, a mianowicie: a) dorywczy remont dachu, b) splantowanie i ogrodzenie posesji i c) sporządzenie planów na przebudowę tej nieruchomości na szpital powszechny.

Sejmik Powiatowy upoważnia Wydział Powiatowy do wykonania prac powyżej określonych w ramach ustalonego kredytu oraz zamieszczenia wymienionej sumy w budżecie dodatkowym 1929/30.

Następnie omówiono sprawę sporządzenia monografii bydła w powiecie i wyjaśniono, że zaprowadzenie racjonalnej hodowli bydła bez wymienionej monografii jest bardzo utrudnione“.

Sejmik po krótkiej dyskusji jednomyślnie uchwalili:

Uchwała Nr. 107.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy przeznacza na przeprowadzenie i sporządzenie monografii bydła (inwentarza żywego) w powiecie sumę zł 1500.— (słownie tysiąc pięćset złotych) i upoważnia Wydział Powiatowy do wykonania prac wyżej wymienionych oraz wstawienia wymienionej sumy do budżetu dodatkowego na 1929/30 r.“.

W dalsz. ciągu omówiono sprawę ustanowienia etatu ogrodnika, który z uwagi na potrzebę należytej opieki nad drzewkami na drogach oraz na konieczność założenia szkółki drzew owocowych i t. p. jest dla dalszej gospodarki niezbędny. Sejmik po krótkiej dyskusji w tej sprawie jednomyślnie uchwalili:

Uchwała Nr. 108.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy stwierdza, że ustanowienie etatu ogrodnika jest niezbędnie konieczne i postanawia takowego zaangażować, przeznaczając na ten cel złotych 3000,— (wyraźnie trzy tysiące złotych), w okresie budżetowym 1929/30 r. Jednocześnie Sejmik Powiatowy upoważnia Wydział Powiatowy do wykonania powyższego postanowienia z tem, że ustanowiony kredyt przewidziany będzie w budżecie dodatkowym na 1929/30 r.“

Nadto Sejmik Powiatowy postanawia uzupełnić statut, etatów stanowisk służbowych dla pracowników Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego w par. 2 w sposób następujący, pozostawiając pozostałe paragrafy tegoż statutu bez zmian:

§ 2.

B. Działy specjalne.

Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifik.	Grupa uposażeń.
Ogrodnik	a) Dział drogowy. Fachowa szkoła ogrodnicza i 3-letnia praktyka w swoim zawodzie.	Według umowy.

W końcu omówiono sprawę dodatkowego kredytu przeznaczanego dla T-wa Ochrony Kobiet w Warszawie przy czym Sejmik jednomyślnie uchwalił:

Uchwała Nr. 109.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy przeznacza dla T-wa Ochrony Kobiet w Warszawie tytułem subwencji zł 200,— (złotych dwieście) i upoważnia Wydział Powiatowy do wykonania tej uchwały z tem, że wymieniona kwota będzie zamieszczona w dodatkowym budżecie na 1929/30 r.“

PUNKT 4.**Sprawa remontu przytulku w Lubiczu.**

Po wyjaśnieniu, że przytułek w Lubiczu został obecnie znacznie powiększony i wymaga z tego powodu większego remontu dla zastosowania budynku do wzmożonych potrzeb, omówiony został kosztorys przewidujący kapitalny remont tegoż budynku. Sejmik po dłuższej dyskusji jednomyślnie postanowił:

Uchwała Nr. 110.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy postanawia przeprowadzić w budynkach zajętych dla przytulku dla starców w Lubiczu remont kapitalny przeznaczając na ten cel sumę zł 22.000 (dwadzieścia dwa tysiące złotych), z tem, że kwota ta pokryta będzie w budżecie dodatkowym Sejmiku na 1929/30 r. oraz upoważnia Wydział Powiatowy do wykonania powyżej oznaczonego remontu w ramach ustanowionego kredytu“.

PUNKT 5.**Sprawa przebudowy nieruchomości przy kolejce na szpital powszechny.**

Omówiono sprawę przebudowy zakupionej przy kolejce nieruchomości na szpital powszechny i wyjaśniono, że obecnie są w opracowaniu plany na tę przebudowę z tem, że budynek ten jeszcze w tym roku zostanie częściowo przebudowany. W czasie ożywionej dyskusji w tej sprawie, wypowiedziano się za tym, że przebudowy tegoż gmachu nie należy w obecnym czasie rozpoczynać uznając

jednakże za konieczne przeznaczyć zł 8000 na sporządzenie planów, naprawę dachu, plantowanie placu oraz ogrodzenie.

Po ustaleniu powyższego Sejmik jednomyślnie uchwalił:

Uchwała Nr. 111.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy przeznacza a) na sporządzenie planów przebudowy budynku przy kolejce na szpital powszechny, b) na wyremontowanie dachu, c) na splantowanie placu, d) na ogrodzenie posesji przy kolejce sumę zł 8000 (złotych ośm tysięcy) z tem, że kwota ta pokryta będzie w budżecie dodatkowym Sejmiku na 1929/30 r. oraz upoważnia Wydział Powiatowy do wykonania powyżej oznaczonych robót w ramach ustalonego kredytu“.

PUNKT 6.**Pożyczka ze Skarbu Państwa na budowę szkół.**

Podano do wiadomości, że Kuratorjum pismem z dnia 29. maja 1929 r. za L. O. 2591/29 zawiadomiło o przyznaniu pożyczki zł 20.000,— na budowę szkół. Sejmik po krótkiej dyskusji i zapoznaniu się z przepisami rozporządzenia Min. W. R. i O. P. z dnia 26. czerwca 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 56. poz. 512) jednomyślnie uchwalił:

Uchwała Nr. 112.

„Lipnowski Powiatowy Sejmik postanawia zaciągnąć ze Skarbu Państwa na warunkach określonych rozporządzeniem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 26. VI. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 56 poz. 512) i stosownie do reskryptu kuratorjum O. S. W. z dnia 29. maja 1929 r. za L. O. 2591/29 pożyczkę długoterminową na okres 15-tu lat w sumie zł 20.000,— (słownie złotych dwadzieścia tysięcy) na budowę szkół w Bogucinie, Dobrzejowicach i Mysłakówku oraz

a) obowiązuje się użyć udzieloną pożyczkę na budowę szkół 7-kl. w Bogucinie, Dobrzejowicach i 4-kl. w Mysłakówku,

b) gwarantuje spłatę pożyczki wraz z należnymi odsetkami całym swoim tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem oraz wszystkimi dochodami Powiatowego Związku Komunalnego,

c) obowiązuje się wstawić do budżetu Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego corocznie, aż do całkowitej spłaty pożyczki odpowiednią kwotę na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami,

d) wyraża zgodę, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie zaległa rata była ściągnięta przymusowo w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10% w stosunku rocznym od raty zaległej oraz z kosztami egzekucji,

e) upoważnia, zgodnie z art. 43 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dnia 4. II. 1919 r. Wydział Powiatowy do załatwienia wszelkich formalności wymaganych przy udzielaniu pożyczki nie wyłączając podpisania skryptu dłużnego“.

Następnie p. Przewodniczący wyjaśnił, że w związku z prowadzoną budową szkół powszechnych, prowadzonych zgodnie z siecią szkolną i wymogami Kuratorjum O. S. W. Sejmik może się spodziewać udzielenia dalszych pożyczek ze Skarbu Państwa na warunkach określonych w rozporządzeniu Min. W. R. i O. P. z dnia 26. VI. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 56 poz. 512). Dlatego byłoby bardzo wska-

zane, aby Sejmik upoważnił Wydział Powiatowy do zaciągnięcia tych pożyczek, ponieważ pożyczki muszą być podejmowane w terminach określonych przez Kuratorjum O. S. W., które nie zawsze będą mogły być dotrzymane z uwagi na trudność zwoływania Sejmiku.

Sejmik po krótkiej dyskusji jednomyślnie przy obecności 35 członków na 38 członków stanowiących komplet, uchwalił:

Uchwała Nr. 112 a.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy mocą niniejszej uchwały upoważnia Wydział Powiatowy do zaciągania długoterminowych pożyczek ze Skarbu Państwa na warunkach określonych rozporządzeniem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 26. VI. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 56, poz. 512) na budowę gmachów publicznych szkół powszechnych, niezależnie od już udzielonych przez Skarb Państwa na ten cel pożyczek długoterminowych, oraz akceptuje wszystko, co Wydział Powiatowy w związku z udzieleniem powyżej określonych pożyczek długoterminowych postanowi lub uczyni, jako powzięte w imieniu i na rzecz Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego.

Jednocześnie Sejmik Powiatowy w uzupełnieniu powyższego postanowienia:

a) obowiązuje się użyć udzielone pożyczki wyłącznie na budowę gmachów publicznych szkół powszechnych w powiecie Lipnowskim wskazanych przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego.

b) gwarantuje spłatę udzielonych pożyczek wraz z należnymi odsetkami całym swoim tak nieruchomości, jak i ruchomym majątkiem oraz wszystkimi dochodami Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego.

c) obowiązuje się wstawić do budżetu Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego corocznie, aż do całkowitej spłaty pożyczek odpowiednie kwoty na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami,

d) wyraża zgodę, aby w razie opóźnienia w wypłacie rat w oznaczonym terminie, zaległe raty były ściągane przymusowo w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10% w stosunku rocznym od rat zaległych oraz kosztami egzekucji“.

Po podjęciu tej uchwały p. Przewodniczący zarządził o godz. 1/2 16-tej pop. przerwę obiadową, po upływie której wznowiono dalsze obrady o godz. 1/2 17-tej.

PUNKT 7.

Międzykomunalny Związek Elektryfikacyjny — wniosek o zatwierdzenie statutu.

Po wyjaśnieniu, że sprawa zatwierdzenia statutu Międzynarodowego Związku Elektryfikacyjnego B. D. L. L. R. W. dotychczas nie została zatwierdzona przez władze centralne, które tak żywotną dla sześciu powiatów sprawę przewlekają, Sejmik po krótkiej dyskusji zaakceptował wniosek Wydziału Powiatowego z dn. 22. V. 1929 r. pkt. 2 i jednomyślnie przy obecności 35 członków na ogólną liczbę 38 członków stanowiących komplet uchwalił:

Uchwała Nr. 113.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy stwierdzając:
1. że sprawa zatwierdzenia statutu Międzykomunalnego Związku Elektryfikacyjnego B. D. L. L. R. W., dla zrealizowania projektu przeprowadzenia elektryfikacji sześciu powiatów z uwagi na

istotne i niezmiernie korzyści gospodarcze dla tych powiatów jest nader pilną i nagłą,

2. że sprawa zatwierdzenia tegoż statutu nie może mieć istotnego związku z mającym być wydanym rozporządzeniem wykonawczym do rozporządzenia Pana Prezydenta z dn. 22. III. 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 39 poz. 386) z uwagi na zastrzeżenie poczynione w piśmie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 20. III. 1929 r. za L. SS-1864/5,

3. że ludność powiatu Lipnowskiego uprzedzona o elektryfikacji tegoż o tyle jest zainteresowaną szybkim urzeczywistnieniem tej sprawy, iż wszelka zwłoka bardzo ujemnie odbija się na powadze działalności samorządu powiatowego i postanawia zwrócić się do Pana Wojewody Toruńskiego oraz Pana Wojewody Warszawskiego z usilną prośbą o najrychlejsze zatwierdzenie statutu Międzykomunalnego Związku Elektryfikacyjnego B. D. L. L. R. W

PUNKT 8.

Bank Gospodarstwa Krajowego — o zakup udziału.

Stosownie do wniosku Wydziału Powiatowego z dn. 22. V. 1929 r. pkt. 4 Sejmik rozpatrzył sprawę zakupu jednego udziału w Banku Gospodarstwa Krajowego oraz zaciągnięcia na ten cel pożyczki długoterminowej w obligacjach komunalnych i jednomyślnie, przy obecności 35 członków na ogólną liczbę 38 członków, stanowiących komplet uchwalił:

Uchwała Nr. 114.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy postanawia mocą niniejszej prawomocnej uchwały upoważnić Wydział Powiatowy do przystąpienia w charakterze udziałowca do Banku Gospodarstwa Krajowego zgodnie z art. 4. Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 30. V. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46 poz. 477) oraz w myśl statutu Banku Gospodarstwa Krajowego zawartego w rozporządzeniach Ministra Skarbu z dn. 31. V. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 46 poz. 478), z dn. 26. VI. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 59 poz. 597), z dn. 2. XII 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 107 poz. 974), z dn. 30. IV. 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 47 poz. 332), z dn. 28. VIII. 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 91 poz. 640), z dnia 30. III. 1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 32 poz. 195), z dn. 15. III. 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 41 poz. 402 i z dn. 5. V. 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 56 poz. 538) oraz upoważnia tenże Wydział Powiatowy z prawem substytucji zgodnie z art. 43 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dn. 4. II. 1919 r. do objęcia jednego udziału Banku Gospodarstwa Krajowego wartości efektywnej 25.000,— zł za cenę, którą Wydział Powiatowy umówi i ustali z Dyrekcją Banku Gospodarstwa Krajowego“.

Następnie Sejmik podjął w tejże sprawie następującą jednomyślną uchwałę:

Uchwała Nr. 115.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy imieniem Powiatowego Związku Komunalnego postanawia w celu nabycia, zgodnie z uchwałą Sejmiku Nr. 114, jednego udziału Banku Gospodarstwa Krajowego zaciągnąć w tymże Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie pożyczkę w kwocie 31.300 złotych w złocie (słownie trzydzieści jeden tysięcy trzysta złotych w złocie) w 7% obligacjach komunalnych opiewających na złoto w złocie, spłacalną w latach dwudziestu dziewięciu i pół (29 1/2) pod wa-

runkami dla tego rodzaju pożyczek przepisaniem. W szczególności zaś upoważnia Sejmik Wydział Powiatowy z prawem substytucji w myśl art. 43 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dn. 4. lutego 1919 r., ażeby pożyczkę w kwocie powyższej z Banku Gospodarstwa Krajowego imieniem Lipnowskiego Związku Komunalnego zaciągnęli.

Obowiązek zwrócenia zaciągniętej pożyczki, opłacanie procentów kosztów administracyjnych i wszystkie wogóle obowiązki przez Bank Gospodarstwa Krajowego przydzielaniu tego rodzaju pożyczek wymagane, imieniem Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego przyjęli, dla rzeczony pożyczki wraz z procentami i należnościami dodatkowymi oraz kaucją, majątek Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego, a względnie dochody tegoż Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego i dodatki do podatków, w takiej ilości, jaka na pokrycie czy to rat, czy całego resztującego długu z przynależnościami potrzebną będzie w zastaw oddali, skrypt dłużny według wzoru przez Bank Gospodarstwa Krajowego udzielić się mającego imieniem Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego zeznali i podpisali, udzieloną pożyczkę, a mianowicie obligacje komunalne odebrali i Bank Gospodarstwa Krajowego z odebrania tychże pokwitowali, obligacje te Bankowi Gospodarstwa Krajowego z odebrania tychże pokwitowali, obligacje te Bankowi G. K. sprzedali, gotówkę ze sprzedaży odebrali i z odebrania Bank Gospodarstwa Krajowego pokwitowali“.

P. Przewodniczącv w końcu stwierdza, że uchwały Nr. 114 i 115 Sejmik uchwalił jednomyślnie.

Po podjęciu tych uchwał p. Przewodniczący wyjaśnił, że w związku niedalekim otwarciem Komunalnej Kasy Oszczędności powstaje potrzeba, dla odpowiedniego zasilenia funduszu kasy, upoważnić Komunalną Kasę Oszczędności do zaciągania pożyczek długo i krótkoterminowych w Polskim Banku lub tem podobnych instytucjach kredytowych.

Sejmik po omówieniu tegoż jednomyślnie, przy obecności 35 członków na liczbę 38 członków komplet stanowiących, uchwalił:

Uchwała Nr. 116.

„Lipnowski Sejmik Powiatowy niniejszą prawnoczną uchwałą upoważnia Radę Kasy Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Lipnowskiego do zaciągania pożyczek, długoterminowych i krótkoterminowych w imieniu Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego do sumy 150.000 zł (słownie sto pięćdziesiąt tysięcy złotych) w Polskim Banku, Polskim Banku Komunalnym, Banku Rolnym, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pożyczkowej Kasie Oszczędności, i t.p. instytucji Kredytowych na warunkach podanych przez instytucję kredytującą i akceptowanych przez Radę Kasy Komunalnej Kasy Oszczędności oraz do załatwienia wogóle wszelkich formalności, czynności i zobowiązań w imieniu i na rzecz Lipnowskiego Powiatowego Związku Komunalnego, wymaganych przez instytucję kredytującą“.

Wymienione wyżej pożyczki służyć mają na zasilenie funduszu obrotowego Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Lipnowskiego.

PUNKT 9.

Gimnazjum Państwowe w Lipnie — ustalenie wysokości subwencji przyznanej przez Sejmik w 1920 r.

Podano do wiadomości, że Kuratorjum O. S. W. prosi o ustalenie faktycznej wysokości przyznanej przez Sejmik z dn. 29. I. 1920 r. subwencji po jej zwaloryzowaniu, a to wobec rozbieżności uchwał Sejmiku z dn. 26. IX. 1926 r. i dn. 4. VII. 1927 r. Subwencja ta po przeliczeniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 14. V. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 42 poz. 441) wyniesie 2105.26 zł. Sejmik po krótkiej dyskusji nad powyższym jednomyślnie uchwalił:

Uchwała Nr. 117.

„Lipnowski Powiatowy Sejmik niniejszą prawnoczną uchwałą stwierdza, że uchwalona przez Sejmik dn. 29. stycznia 1920 r. subwencja na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 40.000 mk. rocznie, płatna przez przeciąg 10 lat, wyniesie po zwaloryzowaniu w myśl rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 14. maja 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 42 poz. 441) sumę zł 2105.26 (słownie dwa tysiące sto pięć złotych 26 groszy) rocznie“.

Jednocześnie Sejmik Powiatowy anuluje swoje poprzednie uchwały z dn. 26. IX. 1926 r. pkt. 6 Nr. 361 oraz z dn. 4. VII. 1927 r. pkt. 6a Nr. 385 jako sprzeczne z postanowieniem niniejszem“.

PUNKT 10.

Wybory.

a) Do Rady Szkolnej Powiatowej.

Po wyjaśnieniu, że dotychczasowy delegat Sejmiku w Radzie Szkolnej Powiatowej p. Wincenty Winnicki utracił swój mandat członka Sejmiku w wrześniu 1928 r., a tem samem nie może już być delegatem Sejmiku w Radzie Szkolnej Sejmik postanowił przeprowadzić wybory uzupełniające na jednego członka do Rady Szkolnej.

W związku z powyższym p. Przewodniczący wezwał zebranych do przedstawienia kandydatów. Na kandydatów zgłoszono: p. Ostrowickiego, p. Brązerta, p. F. Kawczyńskiego — zastępcę Starosty i p. Ziemiłowicza. Jednakże wobec zrzeczenia się kandydatur przez p. Brązerta, p. Ziemiłowicza i p. Ostrowickiego, Sejmik wybrał przez aklamację na członka Rady Szkolnej Powiatowej pozostałego kandydata p. Feliksa Kawczyńskiego zastępcę Starosty.

b) Do Komisji Drogowej.

Wyjaśniono, że w miejsce wybyłego w komisji drogowej p. Lewandowskiego należy dokonać wyboru jednego członka. Na kandydatów zgłoszono: p. Skoniecznego i p. Witkowskiego. Wyboru dokonano za pomocą kartek, których rozdano 35 pośród głosujących. Wynik wyboru był następujący:

1. Skonieczny Jan głosów 13
2. Witkowski Antoni głosów 22.

Wobec powyższego stwierdzono, że do Komisji drogowej wybrany został p. Antoni Witkowski z Miliszew gm. Nowogród.

c) do Kuratorjum nad stacją Doświadczalną w Głodowie.

Po wyjaśnieniu wniosku Okręgowego T-wa Rolniczego z dnia 15. 6. 29 r. za L. 244 w sprawie wyboru przedstawiciela do Kuratorjum nad Stacją Doświadczalną w Głodowie Sejmik postanowił powołać przez aklamację na swego przedstawiciela p. Badaczewskiego Bolesława z Ligowa.

PUNKT 11.**Nagle wnioski.**

Rozpatrzone zgłoszone nagle wnioski następujące:

a) W sprawie zabezpieczenia brzegów Wisły.**Uchwała Nr. 118.**

Wniosek nagły w sprawie zabezpieczenia brzegów Wisły Sejmik po krótkiej dyskusji zaakceptował uchwalając:

„Lipnowski Sejmik Powiatowy stwierdzając, że miejscowości położone przy niskich brzegach Wisły jak Bobrowniki, Bógpomóż-Stary, Bógpomóż-Nowy, nie mając żadnego zabezpieczenia ponoszą bardzo poważne szkody z powodu obrywania brzegów przez wodę, tak że w ostatnich latach zebrane zostały znaczne obszary ziemi użytkowej i zachodzi obawa, że położone nad brzegiem osiedla zostaną z czasem zabrane, postanawia zwrócić się do Ministerstwa Komunikacji, do Zarządów Dróg Wodnych w Płocku i Toruniu, z prośbą o przyspieszenie regulacji rzeki Wisły obok wsi Bobrowniki, Bógpomóż - Nowy i Bógpomóż - Stary względnie o zabezpieczenie brzegów przed zabieraniem ziemi przez wodę“.

b) W sprawie wycięcia Borku.**Uchwała Nr. 119.**

Wniosek nagły Magistratu m. Lipna z dnia 17. 6. 29 r. w sprawie wycięcia Borku w Wymyślinie Sejmik zaakceptował uchwalając:

„Lipnowski Sejmik Powiatowy stwierdzając, że położony we wsi Wymyślin Borek, stanowiący część nierozdzielalną z klasztorem skępskim, uświęcony jest tradycją jako miejsce odpustowe zwiedzane przez liczne pielgrzymki, postanawia wystąpić z wnioskiem do Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie o cofnięcie zarządzenie zmniejszającego do wycięcia wymienionego wyżej Borku.“

Jednocześnie Sejmik Powiatowy upoważnia Wydział Powiatowy do ustalenia kredytu potrzebnego na oparkanie wymienionego Borku,

c) W sprawie zmiany granic gminy Ligowo i Tłuchowo.

Wniosek nagły mieszkańców folwarku i wsi Koziróg-Leśny w sprawie przyłączenia tej wsi do gminy Tłuchowo Sejmik przekazał Wydziałowi Powiatowemu celem zebrania materiału statystycznego koniecznego do opracowania tego wniosku.

Następnie p. Ostrowicki porusza sprawę wybudowania w przytułku w Lubiczu kaplicy dla pensjonarzy. Wobec wyjaśnienia, że sprawa ta była omówioną na dzisiejszym zebraniu wniosek wycofał.

W dalszym ciągu p. Ostrowicki podnosi sprawę wyboru delegata do komisji poborowej i kwestionując dokonany przez Wydział Powiatowy wybór do tej Komisji na 1929 r. prosi o wyjaśnienie. W tej sprawie p. Przewodniczący zaznacza, że zgodnie z art. 17 ustęp 5 Ustawy z dnia 23. 5. 24 r. (Dz. Ust. Nr. 46 — 1928 r. poz. 458) w skład Komisji poborowej, wybieranej na okres roczny wchodzi przedstawiciel powiatowego Samorządu, który w danym wypadku powołany został przez Wydział Powiatowy, a to z uwagi na to, że odosobne czynniki wojskowe kładą nacisk na terminowe dokonanie wyboru. Zwolywanie zaś Sejmiku odosobnie tylko tej sprawy z uwagi na znaczne koszty z tem związane było niewskazane i niecelowe.

PUNKT 12.**Wolne wnioski.**

a) Ks. Borkowski porusza sprawę wymiaru grzywień za przetrzymywanie broni bez pozwolenia. Odosobnie tego p. Przewodniczącego zaznacza, że sprawy tego rodzaju nie należą do kompetencji Sejmiku, jednakże przytem wyjaśnia, że wymiar tych kar zależny jest od rodzaju przestępstwa dlatego wysokości ich jest różna.

b) p. Bromirski podnosi sprawę opłaty od rowerów, które mimo uchwały Sejmiku są nadal pobierane. W tej sprawie p. Przewodniczący zaznacza, że pobierane są zasadniczo dwie opłaty: komunalna i państwowa. Sejmik uchwałą z dnia 13. 1929 r. opłatę komunalną postanowił nie pobierać od rowerów służących do celów gospodarczych. Jednakże w tym wypadku zainteresowani powinni wnieść podanie względnie uzyskać zaświadczenie z gminy, że rower służy do celów gospodarczych, wówczas bez przeszkód zostaną zwolnieni od opłaty komunalnej. Natomiast od opłaty państwowej od rowerów Sejmik zwolnić nie może i te w każdym wypadku opłacone być muszą.

c) p. Jabłonski porusza sprawę przyznanych gminom zapomóg na pokrycie deficytów budżetowych. W tej sprawie p. Przewodniczący wyjaśnia, że zasiłki gminom przyznane są warunkowo t. zn., że gminy obowiązane są uzasadnić faktyczną potrzebę przez przedłożenie sprawozdania i wykazania faktycznego deficytu.

W końcu omówiono termin wyjazdu na Powszechną Wystawę w Poznaniu i ustalono, że wyjazd nastąpi dn. 28. 6. 1929 r. o godz. 4-tej z Lipna. Udział swój w wycieczce zgłosiło 17-tu członków Sejmiku.

Posiedzenie ukończono o godzinie 21-szej.

Przewodniczący Sejmiku

Starosta:

(—) Krzyżanowski.

Prowadzący protokół

Sekretarz Sejmiku: (—) Zygmunt Byszewski.

Za zgodność:

Lipno, dnia 25 lipca 1929 r.

Zygmunt Byszewski.

Poz. 113.

Przewodniczący Lipnowskiego

Wydziału Powiatowego.

L. I—27.

Lipno, dnia 31 lipca 1929 r.

Do Magistratów, urzędów gminnych, Powiatowej Komendy Policji Państwowej oraz Posterunków Policji Państw. pow. Lipnowskiego.

Przedmiot: Aparaty telefoniczne w biurach Wydziału Powiatowego.

Wydział Powiatowy zawiadamia, że w biurach Wydziału Powiatowego w nowym gmachu Powiatowego Związku Komunalnego w Lipnie zostały zainstalowane dwa aparaty telefoniczne, a mianowicie:

Nr. 31 — Powiatowa Kasa Komunalna i Komunalna Kasa Oszczędności.

Nr. 47 — Kancelarja, sekretarjat i Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta:

(—) w z. Kawczyński.

Poz. 114.

Starosta Powiatowy
w Lipnie.

L. II. B.—1. Lipno, dnia 3 lipca 1929 r.

Do PP. Wójtów Gminy i Burmistrzów miast
pow. Lipnowskiego.

W nr. 6 Dziennika Urzędowego Województwa Warszawskiego z dnia 5 czerwca 1929 r. poz. 144 ukazało się Rozporządzenie porządkowe p. Wojewody Warszawskiego z dnia 31 maja 1929 r. w sprawie zapobiegania pożarom na terenie Województwa Warszawskiego.

Rozporządzenie to podaję niżej celem dokładnego zapoznania się P. P. oraz spopularyzowania w najszerszych warstwach ludności.

Starosta:
w z. Kawczyński.

ROZPORZĄDZENIE

porządkowe Wojewody Warszawskiego z dnia 31 maja 1929 r. w sprawie zapobiegania pożarom na terenie Województwa Warszawskiego.

(Dz. Urzędowy Wojew. Warszawskiego nr. 6 z dnia 5 czerwca 1929 r. poz. 144).

Na podstawie art. 108 punkt 2 i 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. nr. 11 poz. 86) zarządzam, co następuje:

I. Zapobieganie pożarom.

§ 1.

W celu zapobiegania pożarom zabrania się:

a) przenoszenie ognia odkrytego w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich, oraz wyrzucania gorącego popiołu na miejsce otwarte, niezabezpieczone odpowiednio;

b) palenie tytoniu w stodołach, gumnach, stajniach, oborach, chlewach, na strychach i poddaszach oraz w warsztatach obrabiających drzewo w składach materiałów łatwo palnych, garażach i t. p.;

c) używania w pomieszczeniach w punkcie b) wymienionych światła o płomieniu odkrytym, za wyjątkiem specjalnych osłoniętych ze wszystkich stron latarni gospodarskich, uniemożliwiających styczność płomienia z materiałami palnymi;

d) strzelanie w obrębie budynków z ładunków, zawierających palne przybitki;

e) pozostawianie dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, względnie w okolicznościach, umożliwiających dzieciom wzniesienie ognia, zabawę zapalnikami, zapalniczkami i t. p.

f) używanie nafty, benzyny i innych łatwo palnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców i kuchni;

g) gromadzenia w miejscach wykonywania robót stolarskich, kołodziejskich i t. p. wiorów i trocin ponad produkcją dzienną.

§ 2.

Palenie ognisk, spalanie śmieci, odpadków, oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub sąsiedztwie stogów i stert jest bezwzględnie wzbronione. Powyższe czynności dozwolone są nie bliżej niż w odległości 100 mtr. od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk i t. p. tylko po uprzednim zawiadomieniu władzy gminnej lub posterunku Policji, albo najbliższej straży pożarnej i winno się odbywać zawsze w warunkach, nieumożliwiających przeniesienie się ognia na zabudowania lub lasy.

O ile chodzi o rozgrzewanie dziegciu, smoły, asfaltu, to czynności te mogą być uskuteczniiane w odległości conajmniej 6 mtr. od zabudowań i łatwo-zapalnych przedmiotów. Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku dla zasypania w razie potrzeby płomienia.

§ 3.

Rozpalanie ognisk w lasach w odległości 100 mtr. od lasów w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione. Wyjątek stanowią ogniska konieczne dla ugotowania strawy dla osób pracujących w lasach. Ogniska te można rozpałać przy zachowaniu następujących ostrożności:

a) przed rozpaleniem ogniska winna być zgrabiona ściółka w promieniu 1 mtr. od ogniska;

b) ogniska należy nieustannie pilnować;

c) przed opuszczeniem ogniska należy je zgasić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków pozostałych po wyрубie i obróbce drzewa, dozwolone jest tylko pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków, przewidzianych w par. 2 dla wypalania łąk.

Palenie tytoniu w lasach przez osoby niezatrudnione w nim jest w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada wzbronione.

§ 4.

Palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet, fajerwerków w pobliżu osiedli wiejskich dozwolone jest za uprzednim zezwoleniem zarządu gminy i w każdym razie nie bliżej niż w odległości 200 mtr. od najbliższych budynków, stert, lasów, zagajników i t. p.

W miastach i osadach powyższe czynności mogą być uskuteczniiane za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach, uzależnionych od okoliczności miejscowych.

II. Obowiązki ludności w razie wybuchu pożaru.

§ 5.

W miejscowościach, gdzie większość budynków pokrytych jest materiałem łatwo-palnym, każdy właściciel nieruchomości winien stale posiadać przygotowane po jednym wiadrze, siekierze, łopacie i tłumnicy na budynek mieszkalny.

W warsztatach, w których się obrabia łatwo zapalne materiały, (stolarskich, kołodziejskich, stelmachowskich, tokarskich, bednarskich, powroźniczych, przedziałnianych, tkackich i t. p.) winny się znajdować stale kadzie z wodą oraz dwa wiadra, ewentualnie gaśnice.

§ 6.

W razie pożaru każdy właściciel studni, wzgl. znajdujących się na jego terytorjum zbiorników wody, obowiązany jest zezwolić na czerpanie z nich wody przez osoby, biorące udział w akcji obronnej, oraz umożliwić im dojazd i przejście przez swoje posiadłości.

Do wszelkich naturalnych zbiorników wody, jak staw, sadzawki, jeziora it. p. winien być urządzony dojazd, tak, aby w wypadku pożaru można było swobodnie czerpać z nich wodę.

§ 7.

W razie wszczęcia alarmu każdy mieszkaniec wsi lub miasta, posiadający konie, będąc wezwany przez wójta, sołtysa, policję, lub kierownika oddziału straży pożarnej, obowiązany jest dostarczyć konie z uprzężą i obsługą, a wrazie potrzeby i z wozem na miejsce wskazane. Konie mogą być użyte do przewiezienia strażaków, sikawek, beczek i innych narzędzi pożarnych oraz dowożenia wody na miejsce pożaru.

Obowiązkowi powyższemu nie polegają konie, których właściciele z mocy innych przepisów prawnych zwolnieni są od świadczeń.

Pozatem każdy mieszkaniec na żądanie kierownika straży pożarnej, władz gminnych, (wiejskich i miejskich), oraz policji obowiązany jest:

- a) dostarczyć wszelki sprzęt ratowniczy, stanowiący jego własność, a więc: beczki, wiadra, drabiny, bosaki, łopaty, siekiery, tłumnice i t. p.
- b) zezwolić na przejście lub przejazd przez jego terytorjum strażakom, spieszącym do pożaru;
- c) przyjmując na przechowanie mienie pogorzalców, części ubrania i ekwipunku strażackiego, złożonego u niego przez władze gminne, policję, lub straż pożarną.

§ 8.

Mieszkańcy wsi i miast obowiązani są na wezwanie wójta (burmistrza), sołtysa, policji lub kierownika oddziału straży pożarnej, wziąć udział osobiście pod kierownictwem osób, uprawnionych do prowadzenia akcji rachunkowej w gaszeniu pożaru przez:

- a) dostarczanie i podawanie wody w naczyniach;
- b) pracę przy sikawkach i innych narzędziach strażackich;
- c) usuwanie przedmiotów, zagrożonych przez ogień.

Przed ugaszeniem pożaru nikt przy nim zatrudniony nie może się oddalać bez zezwolenia kierownika akcji obronnej.

Od wyszczególnionych w niniejszym par. obowiązków zwolnione są osoby chore lub dotknięte ułomnością fizyczną, kobiety, starcy i dzieci do lat 16-tu, oraz pełniący w danej chwili obowiązki służbowe, urzędnicy państwowi i komunalni oraz osoby duchowne.

§ 9.

W wypadku pożaru lasu wszyscy okoliczni mieszkańcy wolni od pracy, mają stawić się na wezwanie władz gminnych lub posterunku policji na miejsce pożaru.

Wezwani do gaszenia pożaru lasu winni stawić się z siekierami, łopatami, motykami i innymi narzędziami, potrzebnymi do gaszenia pożaru.

Jeżeli pożar lasu trwa dłużej niż połowę doby, powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo wyznaczyć zmiany grup ratowniczych z pośród mieszkańców gmin okolicznych, położonych w promieniu do 15 klm.

III. Organizacja akcji ratowniczej.

§ 10.

Stróża nocna winna być zaopatrzona w trąbki (bekadła) i zwracać baczną uwagę na powstające pożary, alarmując o tem niezwłocznie.

W każdej wsi przed domem sołtysa, względnie urzędem gminnym, a w miastach w miejscu przez Magistrat wyznaczonem winien się znajdować dzwon lub inny przyrząd alarmowy. Przepis ten nie obowiązuje, o ile w danej miejscowości znajduje się straż pożarna, posiadająca przyrządy alarmowe.

Przyrządy alarmowe można używać jedynie w wypadku pożaru, lub na skutek alarmu zarządzonego przez wójta, policję lub naczelnika, względnie instruktora straży pożarnej.

Osoby, instytucje, posiadające syreny fabryczne, telefony, dzwony itp., obowiązane są na żądanie osób powołanych umożliwić dokonanie alarmu za pomocą tych przyrządów.

§ 11.

Kierownictwo akcją ratowniczą do czasu przybycia na miejsce pożaru straży pożarnej, należy do wójta (burmistrza), sołtysa, lub policji.

Wszystkie osoby, biorące udział w akcji obronnej, pogorzalcy i mieszkańcy domów zagrożonych, winny się bezwarunkowo podporządkować zarządzeniom kierownika, zmierzającym do opanowania i niedopuszczenia ognia do innych zabudowań.

§ 12.

Wójt gminy (burmistrz) dokonywuje przynajmniej raz na rok, a w szczególności w porze letniej, sam lub przez delegowanego funkcjonariusza, łącznie z przedstawicielem straży pożarnej przeglądu wszystkich narzędzi i urządzeń, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, oraz możliwie często sprawdza, czy ludność przestrzega zawartych w niem przepisów, zabezpieczających osiedla przed wybuchem pożaru. Każdy mieszkaniec wsi lub miasta winien wyżej powołanym osobom umożliwić przeprowadzenie kontroli przeciwpożarowej w obrębie własnej posiadłości.

IV. Przepisy końcowe.

§ 13.

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karze, przewidzianej w art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. Rz. P. № 11, poz. 86), a mianowicie grzywny do 500 złotych lub karze aresztu do dni 14-tu, albo obu tym karom łącznie.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia przez niepełnoletnich lub bezwłasnowolnych ciąży na rodzicach lub osobach sprawujących opiekę, w wypadkach stwierdzenia braku dozoru z ich strony.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. VII. 1929 r.

Wojewoda warszawski.

(—) St. Twardo.

Poz. 116.

Odpis.

Starosta Powiatowy
w Lipnie.

L. IV. wod. 7/31.

OGŁOSZENIE.

W myśl ust. 2 art. 195 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. Ust. nr. 102 poz. 936 w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Min. Rob. Publ. z dnia 13.3.1928 r. Dz. U. nr. 62 poz. 574 Starostwo podaje do publicznej wiadomości, że Franciszek Stranc z Zjawionka wniósł podanie po myśli ust. 3 art. 252 powołanej ustawy o stwierdzenie istnienia i rozmiarów prawa używania wody dla młyna w Zjawionku.

Projekt techniczny wraz ze sprawozdaniem technicznym, wyjaśniającym sposób wykonania budowli i urządzeń są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Lipnie od dnia ogłoszenia do dnia 12.8. r. b. oraz w Urzędzie Gminnym w Czarnem, dokąd też wolno wnosić podania lub protokolarne oświadczenia, przeciwko stwierdzeniu powyższego prawa, jak również żądania w przedmiocie wniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań.

Wspomniane zarzuty i żądania można wieść także przy rozprawie komisyjnej.

Termin dochodzenia komisyjnego przy udziale znawcy technicznego wyznacza się na dzień 13 sierpnia b. r., o godzinie 13.

Punkt zbiorny Komisji w Zjawionku.

Równocześnie ostrzega się, że ci, którzy we wskazanym terminie lub w ciągu dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw stwierdzeniu powyższych praw żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa, żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Wreszcie Starostwo ostrzega, iż wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby uleże ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez petentów, nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodnoprawnego.

Lipno, dnia 24 lipca 1929 r.

Starosta:

w z. (—) Kawczyński.

OGŁOSZENIA

KAZIMIERZ KELLER.

Broszurka formatu 8°

MATERJAŁY DO MONOGRAFJI MIASTA LIPNA.

Księgarnie otrzymują rabat.

Książki kontowe i linjatury

wszelkiego rodzaju wykonuje
na specjalnych maszynach do
linjowania po niskich cenach

Drukarnia Toruńska S. A.

ul. św. Katarzyny 4 **Toruń**, ul. św. Katarzyny 4.

Wysyłki dla klienteli zamiejscowej skuteczniamy
terminowo i franko.

GAZETA LIPNOWSKA

podaje informacje z całego
powiatu Lipnowskiego

Abonament miesięczny w agenturach
pocztowych tylko 97 groszy.

Prosimy żądać numery okazowe.

Stanisław Cwikliński,

syn Antoniego i Franciszki, lat 35, zamieszkały w Wypalankach gm. Ossówka, zgubił na stacji Toruń-Przedmieście książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lubicz, rocznik 1894 i legitymację na łódkę rybacką, wydaną przez Urząd Dróg Wodnych w Toruniu. (2) 97

Władysław

Laszkiewicz

syn Edmunda Pekli, zamieszkały w Czernikowie tejże gminy, zgubił w czerwcu r. b. książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. WŁOCŁAWEK (rocznik 1898) oraz portfel ze świadectwem przemysłowym na handel pieczywem. A 98

Zarząd Robotniczego Klubu Sportowego „GWIAZDA“ w Lipnie podaje do wiadomości że w czasie kwesty publicznej urzędowej dnia 19. VII. 1929 r. zebrano ogółem zł 31,79. d 99

Zarząd.

Oprawy książek
wszelkiego rodzaju
Introligatornia
Drukarni Toruńskiej
T. A. w Toruniu
ul. św. Katarzyny 4